

Beeld — Lipton Big Splash

Vorige week was het Ladeuzeplein een oorlogszone. De Leuvense studentenkringen namen het tegen elkaar op in een waterballonnengevecht. Het werd door het frisdrankenmerk Lipton Ice Tea georganiseerd. [Berichtgeving op pagina 9.](#) (Foto: Simon Leclercq)

ONDERWIJS

1 jaar Studentenraad
KU Leuven

4

INTERNATIONAAL

Problemen Erasmus
Letteren opgelost

6

SOCIAAL

Interview Gerolf
Annemans (VB)

12

CULTUUR

Wijven

16

MEDICA RICHT MELDPUNT OP VOOR WANTOESTANDEN

Enquête stages geneeskunde geen onverhoopt succes

De faculteit Geneeskunde erkent de enquête over stages door studentenkring Medica niet. "Niet voldoende statistisch onderbouwd," klinkt het. De studenten erkennen dat het beter kon. Ze richten binnenkort een anoniem meldpunt op.

JENS CARDINAELS

De enquête over stages waarmee geneeskundekring Medica midden maart naar de faculteit Geneeskunde trok, wordt niet erkend door het faculteitsbestuur. Dat wordt bevestigd door Victor Mazereel, onderwijsvertegenwoordiger bij Medica.

"De faculteit had bemerkingen bij onze manier van werken. Statistisch was de enquête niet helemaal in orde. De faculteit heeft gelijk."

Medica organiseerde de bevraging nadat in december aan het licht kwam dat er zich excessen voordoen tijdens de stages van artsen in opleiding (*Veto 16 december*

2013). Sommige stagiairs en stagebegeleiders knoeien met de stageuren en stagiairs staan er soms alleen voor op spoeddiensten. De wantoestanden worden volgens de studenten veroorzaakt door een te ver doorgedreven prestatiecultuur in de opleiding geneeskunde. Punten zijn essentieel om te mogen specialiseren. Om goede punten te behalen, zijn stagiairs tot veel bereid. Hun punten worden toegekend door de arts die de stage begeleidt. Als hij iets vraagt aan een stagiair, is het moeilijk om neen te zeggen.

De faculteit Geneeskunde organiseert enquêtes om de kwaliteit van stageplaatsen te monitoren, maar die kunnen de mistoestanden onvoldoende voorkomen. Daarom

"De enquête van Medica is statistisch niet correct, maar dat neemt niet weg dat er wel een duidelijk signaal uit komt dat gehoord moet worden"

STUDENTENVERTEGENWOORDIGER

kwam Medica met een eigen enquête. Ze werd ingevuld door 106 van de in totaal 380 geneeskundestudenten die vorig jaar stage liepen.

De enquête moest in kaart brengen hoe groot het probleem is.

Lees verder op pagina 5

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

GROEP T

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroepT

Debat

Opinie

Splinter

Valse verkiezingen

Op 25 mei trekken we allen naar de stembus om nieuwe parlementen te verkiezen. De strijd die gaande is tussen de N-VA en PS is eigenlijk helemaal geen strijd. Vlamingen kunnen niet op PS stemmen en de Walen niet op de N-VA. Maar dat is niet het grootste probleem. Want wie er ook aan de macht komt na 25 mei, de echte machthebbers zijn de beurzen en internationale instellingen het IMF, de Wereldbank en de Europese Centrale Bank.

Winst is een doel op zich geworden. De economische groei is heilig. Terwijl armoede welig tiert, focussen regeringen op dat klein procentje groei dat gezegd alle problemen zal oplossen. Laat het initiatief aan private ondernemingen, dan kan de overheid zich focussen op een begroting in evenwicht. In Griekenland is het belangrijker dat de overheid zich kapot bespaart om de economie aan te zwengelen, terwijl de gewone man in de kou blijft zitten.

Het is toe te juichen dat privatiseringen de concurrentie in de hand werken. Maar in de praktijk zien we dat steeds meer multinationals de kleine kmo's opkopen, waardoor we evolueren naar private monopolies. Wat kopt De Tijd? "Pfizer op weg naar miljardendeal". De farmareus heeft 98,9 miljard dollar veil voor zijn Britse concurrent AstraZeneca. Allemaal om aan de verhoogde belastingen te ontsnappen die de Amerikaanse president Barack Obama wil invoeren.

Terwijl de kleine man zich blauw betaalt voor zijn sociale zekerheid (in Europa dan), verhuizen alle bedrijven naar het buitenland om nog grotere winsten te kunnen maken op de kap van onderbetaalde arbeiders. Is dat de vrije markt? Het is om ziek van te worden hoe sommige ceo's zich verrijken zonder zich om de samenleving te bekommeren.

Privatiseringen an sich zijn natuurlijk niet het probleem. Een terugkeer naar de Sovjet-Unie is geen optie. Overheden moeten op bepaalde domeinen minder uitgeven en de vrije markt laten spelen. Het kapitalisme biedt veel voordelen waar het communisme nooit tegen op kon.

Maar sommige sectoren, zoals onderwijs en openbaar vervoer, zijn te belangrijk om aan een winstmechanisme blootgesteld te worden. De NMBS heeft vele mankementen, hoor ik u denken. Dat is waar, de stiptheid kan beter. Maar het doel van de trein is nog altijd om de reiziger op een goedkope, veilige en snelle manier van punt a naar punt b te brengen. De NMBS scoort behoorlijk op twee van de drie criteria (goedkoop en veilig). Als u de gevolgen wil zien van een privatisering van de spoorwegen, ga dan in Groot-Brittannië kijken. Daar verwijst kwaliteitskrant *The Guardian* naar British Rail als "the standout failure of privatisation".

Ook het onderwijs mag niet zomaar in handen van de markt gelaten worden. Enkel de overheid kan garanderen dat er geen belangenvermenging voorkomt aan universiteiten. Als het geld enkel van de privémarkt komt, zal er nooit zoveel geïnvesteerd worden in milieuvriendelijke technologie, want dat is toch niet rendabel.

THOMAS CLIQUET

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#veto debat Zijn stemtesten nuttig?

In de aanloop naar de moeder aller verkiezingen wordt de kiezer bestookt met vragenlijsten. Aan de hand van een aantal stellingen kom je te weten met welke partij jouw gedachtegoed overeenkomt. Nu sommige stemtesten de kaap van 1 miljoen overschrijden, dringt de vraag zich op: zijn het waardevolle testen of enkel veredelde spelletjes? **KAREL PEETERS**

Michiel Nuytemans, medeontwerper
Stemtest VRT-De Standaard

«Een stemtest is vooral informerend. Het doel is de kiezer een startpunt te geven in hun politieke zoektocht. Wij maken de stemtest omdat we er van overtuigd zijn dat we een meerwaarde kunnen bieden in het grote aanbod van informatie dat de kiezer aangeboden krijgt door de partijen en de media. We proberen dan ook enorm complexe materie, programma's en dossiers op een meer laagdrempelige en gestructureerde manier te brengen. We hebben in de stemtest ook veel aandacht voor extra informatie. Zo kun je de argumenten van de partijen bekijken en al je antwoorden ook met die van de partijen vergelijken. Daardoor heeft het zeker een meerwaarde tegenover bijvoorbeeld een debat. Het is een educatief instrument waar je spelenderwijs kunt kennismaken met de standpunten en overtuigingen van bepaalde partijen.»

«We geven op de site ook transparant weer hoe de test is opgebouwd, wat zeer belangrijk is. De stemtest wordt op een wetenschappelijke manier gemaakt. Maar kiezers moeten hun werk niet overlaten aan de stemtest. Je kunt er heel veel informatie terugvinden op een gestructureerde manier en het is een goed startpunt om je te informeren om een stem uit te brengen op 25 mei. **Het is zeker niet onze boodschap om te zeggen op welke partij je moet stemmen, maar om te zeggen met welke partij je inhoudelijk overeenkomt.**»

Dave Sinardet, politicoloog aan de VUB

«Ik denk dat er vandaag geen krant of tv-zender meer is die geen eigen stemtest heeft. **Het is een beetje overkill en na een tijdje wordt het onnozel.** Het zegt iets over het gebrek aan creativiteit van de media dat ze allemaal met hetzelfde concept komen opdrijven. Zo heeft ook bijna elke krant zijn eigen regerings- of parlementair rapport. Voor de krantensites is dat interessant omdat het veel bezoekers lokt naar hun site, wat dan weer goed is voor hun advertentie-inkomsten.»

«Maar ten gronde is een stemtest geen slecht instrument. Als het goed gemaakt is kan de kiezer iets bijleren over de standpunten van de partijen en over zijn eigen politieke mening. Maar **het is maar één instrument van de vele** die je kan doen nadenken over je politieke keuze op 25 mei. Niet enkel inhoudelijke argumenten spelen een rol bij je partijkeuze maar bijvoorbeeld ook de politieke figuren van die partij of mogelijke coalities. Elke stemtest heeft wel voor- en nadelen. Bij de stemtest van de VRT/De Standaard kun je enkel ja of nee invullen. Dat is nogal reductionistisch. Bij die van *Het Laatste Nieuws*/vtm kan je veel genuanceerder antwoorden maar kan je dan weer geen gewicht geven aan de stellingen waardoor ze allemaal even zwaar wegen in het berekenen van je voorkeur. Bij *Het Nieuwsblad*/Vier is er wel veel aandacht voor je prioriteiten maar krijg je geen argumenten pro en contra. Dat is dan weer één van de sterke punten bij de VRT/De Standaard, behalve dan dat men die argumenten gewoon letterlijk overnam van partijen waardoor ze niet altijd goed begrijpbaar zijn. Bij alle testen ontbreekt volgens mij ook uitleg over de stellingen. Neem nu de stelling: De regels om een privé-crèche uit te baten moeten worden versoepeld. Wie weet wat die regels vandaag precies zijn? Maar als men de testen laat invullen door politici antwoorden ze wel eens contradictorisch met de eigen programmapunten omdat men weet wat de populairste stellingen zijn. Dat is een vorm van manipulatie.»

VRAAG VAN DEZE WEEK

BEN JE VOOR OF TEGEN STEMLICHT?

Discussieer mee op [Facebook.com/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven) en [Twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Onderwijs

De Commissie

KATHLEEN HELSEN (CD&V)

In De Commissie worden in de aanloop naar de verkiezingen van 25 mei de Vlaamse Parlementsleden geïnterviewd die in de commissie Onderwijs zitting hebben.

“De universiteiten maken creatief gebruik van de regels”

Christine Laureys

CD&V-onderwijsspecialist Kathleen Helsen kijkt tevreden terug op wat er in de afgelopen vijf jaar gebeurd is in het onderwijs. “We hebben tijd nodig gehad voor overleg, maar we hebben veel beslissingen kunnen nemen.”

JENS CARDINAELS

“Als we voldoende stemmen halen en deel uitmaken van de nieuwe Vlaamse regering, zijn we geïnteresseerd in de bevoegdheid onderwijs,” zegt CD&V-onderwijsspecialist Kathleen Helsen. “Een nu al aangeduide kandidaat voor onderwijs hebben we niet. Onze partij heeft maar één kandidaat voor een ministerpost: Kris Peeters voor het Vlaamse minister-presidentschap.”

Over de huidige minister van Onderwijs, Pascal Smet van de coalitiepartner sp.a, heeft ze gemengde gevoelens. “Hij is een verstandig man, maar als beginnende minister had hij weinig ervaring met het onderwijs. Vernieuwingen in het onderwijs moeten in nauw overleg met de sociale partners en het onderwijsveld gebeuren. Smets stijl staat haaks op

de onderwijscultuur. Dat heeft ons parten gespeeld.”

Werd hij voldoende ondersteund door zijn kabinet?

Kathleen Helsen: «Voor zover wij dat kunnen inschatten, zijn er een aantal kabinetsmedewerkers waar hij kan op steunen, maar we hebben ervaren dat er er ook kabinetsmedewerkers zijn van wie de ondersteuning te beperkt was om een sterk beleid te kunnen voeren.»

De regering is een niet-evidente coalitie tussen de N-VA en sp.a. Hoe heeft dat het beleid bepaald?

Helsen: «Het heeft tot gevolg gehad dat we tijd nodig gehad hebben voor overleg. De oppositie

zegt dat er niet veel gebeurd is, maar we hebben wel degelijk veel beslissingen kunnen nemen. Kijk naar de integratie (*de verhuizing van enkele hogeschoolopleidingen naar de universiteit, red.*). Of naar het masterplan voor het secundair onderwijs.»

Twee jaar geleden keurde Smet alle aanvragen voor een tweejarige master af. Heeft hij het dossier goed aangepakt?

Helsen: «*(denkt na)* De universiteiten zijn vragende partij om een aantal opleidingen te verlengen. Daar mogen we kritisch tegenaan kijken. We mogen van de universiteiten verwachten dat ze verantwoordelijk zijn waarom een extra jaar nodig is. We moeten er op een voorzichtige manier mee omgaan.»

Is het voorzichtig om ze ineens allemaal af te keuren?

Helsen: «Je mag de budgettaire consequenties niet onderschatten. Een extra jaar kost geld. Zowel de inhoud als het kostenplaatje zijn bekeken.»

Compromis

De regering heeft een nieuw taalbeleid uitgewerkt voor het hoger onderwijs. Vindt u het geslaagd?

Helsen: «De regeling is een compromis binnen de meerderheid. *(denkt na)* Voor CD&V is het belangrijk dat onze Nederlandse taal aanwezig is in het hoger onderwijs. Maar we moeten ook beseffen dat we in een meertalige omgeving leven. Er moet voldoende opening zijn voor anderstaligheid, want onze afgestudeerden zullen op wereldvlak opereren.»

Garandeert de huidige regeling dat evenwicht? De universiteiten denken van niet.

Helsen: «De instellingen trekken hun plan. Zij maken op een creatieve manier gebruik van de regelgeving. Ik stel vast dat ze de regelgeving niet altijd toepassen.»

Hoe bedoelt u?

Helsen: «Er zijn een aantal voorwaarden gesteld voor buitenlandse professoren die vastbenoemd willen raken. De instellingen wijzen ons erop dat het moeilijk is om goede buitenlandse professoren aan te trekken als we te streng zijn met de regels.»

Benoemen de universiteiten dan professoren die geen goed Nederlands kennen?

Helsen: «Op dit moment laten de regels dat niet toe en dat vinden ze een probleem. Terwijl die professoren inhoudelijk veel te bieden hebben en in het Engels hun plan kunnen trekken.»

De regering besliste dat professoren die in het Engels willen lesgeven een taaltest moeten afleggen. Veel professoren zijn tegen de taaltest. Vindt u het een goede maatregel?

Helsen: «De kwaliteit van het onderwijs moet gecontroleerd worden. Het Engels van professoren moet correct zijn.»

Kunnen de universiteiten de kwaliteit niet zelf garanderen?

Helsen: «Er moet voldoende vertrouwen zijn in de instellingen om hen de ruimte te geven zelf instrumenten te ontwikkelen. Zij hebben de expertise. Maar er moet ook externe controle zijn.

Er moet worden bekeken of de universiteiten op een goede manier intern de kwaliteit controleren. De overheid ontwikkelt geen taaltesten.»

Zijn evaluaties door studenten en professoren dan niet voldoende om te bepalen of professoren voldoende Engels kennen?

Helsen: «Het moet op een ernstige manier gebeuren. Universiteiten hebben zoveel expertise in huis dat ze het perfect zelf kunnen.»

Dus een taaltest hoeft niet per se?

Helsen: «Nee. Er zijn nog andere mogelijkheden. Zolang het maar duidelijk is dat de kwaliteit in orde is.»

De universiteiten zijn vragende partij voor meer geld voor het hoger onderwijs.

Helsen: «De huidige regering heeft extra middelen voorzien voor de integratie (*de komende tien jaar is er een groeipad voorzien die de verhuizing van de hogeschoolopleidingen in goede banen moet leiden, red.*). Daarnaast zijn er op dit moment geen bijkomende budgetten voorzien.»

.....

“CD&V voorziet in de komende jaren 2,1 miljard extra voor onderwijs. Dat is wat anders dan de 800 miljoen van Groen”

.....

Groen wil 800 miljoen extra investeren en ook Vlaams Belang wil meer geld vrijmaken. Jullie niet?

Helsen: «Wij willen 1,3 miljard euro extra investeren in het onderwijs en nog eens 800 miljoen in schoolinfrastructuur.»

Waar gaan jullie dat geld halen?

Helsen: «Onze partij heeft een socio-economisch plan ontwikkeld. Daarin staat beschreven hoe we de dingen socio-economisch gaan aanpakken en waar we middelen voor voorzien.»

Zijn jullie een voorstander van een verhoging van het inschrijvingsgeld?

Helsen: «Wij zijn op dit moment geneigd om het niet te verhogen. Iedereen moet de kans krijgen hoger onderwijs te volgen.»

Waar gaat u het extra geld dan halen?

Helsen: «Ik ben geen financieel expert. Ik weet dat de volgende Vlaamse regering moet besparen en dat onze partij voor onderwijs 2,1 miljard euro extra voorziet. Dat is wat anders dan de 800 miljoen euro van Groen (*lacht*).»

ANALYSE EEN JAAR STUDENTENRAAD KU LEUVEN

De weg naar Leuven is al minder lang,
kan nog korter

De Studentenraad KU Leuven heeft zijn eerste werkingsjaar er bijna opzitten. Hij werd opgericht om de KU Leuven-campusen van buiten Leuven te vertegenwoordigen. Dat is deels gelukt, maar er is nog werk aan de winkel.

JENS CARDINAELS EN
KORNEEL DE SCHAMP

De Studentenraad KU Leuven heeft er een goed eerste werkingsjaar op zitten. Maar er is nog veel ruimte voor verbetering.

de universiteit. Een opleiding zoals industrieel ingenieur behoort vanaf dit academiejaar tot de KU Leuven, maar wordt georganiseerd in Oostende, Gent, Sint-Katelijne-Waver, Geel, Diepenbeek, Aalst en Leuven. Om

**“Als er een halfuur wordt
gepraat over een mogelijke
betoging in Leuven, hebben
wij daar als externe campus
niet veel aan”**

JONATHAN HENDRICKX (KU LEUVEN IN ANTWERPEN)

Vooraf wat de betrokkenheid van de KU Leuven-campusen die zich niet in Leuven bevinden betreft.

De Studentenraad KU Leuven ontstond een jaar geleden door de verhuizing van de academische hogeschoolopleidingen naar

de belangen van de KU Leuven-studenten van buiten Leuven te verdedigen, was de nieuwe Studentenraad nodig.

Parlement

Slaagt de Studentenraad erin om de externe campusen te betrek-

ken? Slechts deels. Op de algemene vergadering van de Studentenraad - het parlement van de studentenvertegenwoordiging - zitten heel weinig studenten van de externe campusen. “We doen ons best om er altijd te zijn,” zegt Jonathan Hendrickx, een studentenvertegenwoordiger van de faculteit Letteren van de Antwerpse KU Leuven-campus. “Het wordt ons niet altijd gemakkelijk gemaakt. Oorspronkelijk vergaderde de Studentenraad om de drie weken op vrijdagavond, maar nu gebeurt dat om de twee weken. Daar zijn we geen fan van, want nu moeten we vaker van Antwerpen naar Leuven pendelen.”

“We proberen op iedere algemene vergadering aanwezig te zijn,” zegt Stefanie Demedts van StAR, de studentenraad van de Gentse campus van de aan de KU Leuven verbonden kunstschool LUCA. “We moeten al gauw vier uur reizen naar Leuven. Daardoor gaan we niet naar de kleinere vergaderingen.”

Dat kan een probleem zijn, denkt Simon Van Hijfte van de Brusselse Algemene Studentenraad HUB. De algemene vergadering wordt voorbereid op een kleine vergadering, het zogenaamde algemeen bureau. “Er is geen ruimte meer voor gegrond debat op de algemene vergadering omdat alles als het ware al op het algemeen bureau bepaald is.”

“Dat klopt niet,” aldus Claudia Löwik, de voorzitter van de Studentenraad. “Het algemeen bureau heeft een voorbereidende en

adviserende functie. Standpunten worden pas op de algemene vergadering ingenomen. Kleinere werkgroepen worden ruim op voorhand aangekondigd en er is de mogelijkheid tot videoconferencing. Maar het is inderdaad geen ideale situatie.”

“Onze afwezigheid op kleinere vergaderingen wordt goed opgevangen,” zegt Demedts. “We worden altijd mooi ingelicht.”

Dat gebeurt door Gert-Jan Sprangers, de campuscoördinator van de Studentenraad. Hij moet de campusen informeren

LOKO en Studentenraad: Siamese niet-tweelingzussen

LOKO en de Studentenraad KU Leuven zijn aparte organisaties, maar ze blijven aan elkaar verbonden.

JENS CARDINAELS

De Studentenraad KU Leuven is niet het enige grote overkoepelende studentenorgaan van Leuven. Het oude LOKO bestaat nog steeds. Het houdt zich sinds dit academiejaar alleen nog maar bezig met specifiek Leuvense materie. “De samenwerking met de Studentenraad verloopt uitstekend,” aldus LOKO-voorzitter Rien Hoeyberghs.

“LOKO is vooral met de stad en met de Leuvense studenten bezig en wij met het rectoraat,” aldus Andries Verslyppe, de ondervoorzitter van de Studentenraad. “We zijn meer uit elkaar gegroeid dan we oorspronkelijk hadden verwacht. Toch is het soms moeilijk om te bepalen of iets het terrein

van de Studentenraad is of van LOKO.”

“Het is dit jaar wel duidelijker geworden wie welke bevoegdheden heeft,” zegt Hoeyberghs. “Als er dossiers zijn die door beide organisaties behandeld worden, dan is

**“De Studentenraad
en LOKO zijn
afhankelijk van
elkaar”**

JONAS LAMBRECHTS (PRESES
HISTORIA)

er overleg,” zegt Claudia Löwik, de voorzitter van de Studentenraad.

Inhoudelijk groeien de organisaties uit elkaar. “Maar qua organisatie zullen er nauwe banden blijven,” denkt Hoeyberghs.

Dat lijkt een evidentie voor de Leuvense kringen. “Ze moeten blijven samenwerken. Want eigenlijk zijn ze afhankelijk van elkaar,” zegt Historiapreses Jonas Lambrechts. “Een nauwe band is logisch, want 80 procent van de mensen die in de algemene vergadering van de Studentenraad zitten, zitten ook in die van LOKO,” zegt Ekonomikapreses Kjell Geurts.

Zo lijkt het voor de kringen ondenkbaar dat de algemene vergaderingen van LOKO en de Studentenraad niet vlak na elkaar zouden worden georganiseerd. “De kringen zullen er voor zorgen dat de twee vergaderingen samenvallen,” aldus Sander Liekens van VRG.

Studentenraadvoorzitter Claudia Löwik en LOKO-voorzitter Rien Hoeyberghs.

Onderwijs

maar

en betrekken. "Hij houdt ons goed op de hoogte. Hij motiveert ons ook om naar de algemene vergadering te gaan," zegt Demedts.

Sprangers is tevreden met de inzet van de externe campussen. "Er zijn een aantal campussen die heel klein zijn en waar het wat trager verloopt, maar dat had ik verwacht."

Tijd

Löwik erkent dat het moeilijk is om de externe campussen naar Leuven te halen. "Maar we hebben wel goede contacten via de campuscoördinator, via mail en via telefoon. De campussen met de meeste studenten, zoals Brussel en Antwerpen, zijn meestal aanwezig."

"De problemen met participatie van externe campussen liggen volgens mij eerder bij interne problemen en niet bij de Studentenraad. Bij een aantal externe campussen moet de studentenvertegenwoordiging nog in orde worden gebracht," aldus Demedts.

Zo denken ook veel andere studentenvertegenwoordigers. "De externe campussen betrekken, heeft tijd nodig," klinkt het.

Sommige externe campussen klagen over de thema's die besproken worden op de algemene vergadering. "Sommige onderwerpen zeggen ons niets," zegt Hendrickx. "Als er een halfuur wordt gepraat over een mogelijke betoging in Leuven, hebben wij daar als externe campus niet veel aan."

"Maar de meeste thema's zijn ook voor ons belangrijk. Denk maar aan het plagiaatbeleid en de regeling voor de tweede zit," vult Demedts aan.

Ook Sander Liekens van de Leuvense kring VRG vindt dat de Studentenraad inhoudelijk goed werk aflevert. "In het dossier rond multolerantie in de master hebben we veel bereikt." De multolerantie werd enkele maanden geleden versoepeld. Wie volgend jaar een negen behaalt met een onderscheiding, is toch geslaagd voor zijn vak.

Liekens stoort zich wel aan het feit dat er veel gediscussieerd wordt over de interne organisatie. "Begrijpelijk voor een nieuwe organisatie, maar soms is het te veel. Het gaat ten koste van de inhoud."

Een aantal faculteiten, waaronder die van Liekens, moeten sinds dit jaar ook op faculteitsniveau samenwerken met externe campussen. Liekens is tevreden met het facultaire overlegplatform aan zijn faculteit. Hij ziet het als een manier om de externe campussen beter te betrekken bij de studentenvertegenwoordiging aan de KU Leuven. De Studentenraad wil dan ook meer inzetten op de rol van de facultaire overlegorganen.

Enquête stages geneeskunde geen onverhoopt succes

Vervolg voorpagina

Mazereel wou in maart alleen kwijt dat de resultaten verbazingwekkender waren dan Medica had verwacht "en niet in positieve zin." Hij wou de resultaten eerst met de faculteit bespreken.

"De resultaten zijn intussen voorgelegd aan de werkgroep stage van de faculteit," vertelt Mazereel. "Ze is uitgebreid bediscussieerd. Daarna is ze kort als mededeling aan bod gekomen op de permanente onderwijscommissie." Mazereel wil de resultaten van de enquête van Medica niet bekend maken.

"We hebben ook samengezeten met de Dienst Onderwijssteuning van de faculteit. Ze vinden net als ons dat verder onderzoek nodig is. Daarom zullen ze in de volgende faculteitsbevraging meer vragen stellen over werkdruk, wachtdiensten en recuperatietijd. Die aspecten worden in de huidige enquête van de faculteit niet uitgebreid bevestigd. De responsgraad van de enquête van de faculteit is 96 procent."

Verschillende personen bij Medica tonen begrip voor de bemerkingen van de faculteit. "Het klopt dat de vragen onvoldoende statistisch onderbouwd zijn," zegt een studentenvertegenwoordiger. "Maar het was de bedoeling om te onderzoeken of er een trend was. Als we ervan uit gaan dat alle mensen die de enquête ingevuld hebben, problemen hebben gehad, dan heeft onze enquête ongeveer hetzelfde resultaat als die van de faculteit."

"De enquête van Medica is statistisch niet correct, maar dat neemt niet weg dat er wel een duidelijk signaal uit komt dat gehoord moet worden," vindt een andere studentenvertegenwoordiger.

De studenten vinden dat de faculteit moeite doet om het probleem aan te pakken. Toch klinkt de opmerking dat ze meer kan doen. "Het aantal probleemgevallen vertoont een dalende trend en de faculteit hoopt dat die zich zal doorzetten zodat er over enige tijd geen problemen meer zijn," zegt stagiair en studentenvertegenwoordiger Frederik Deman. "Voor verdere maatregelen wordt er gekeken naar de studenten. De faculteit levert met zijn eigen vragenlijst een inspanning. Maar ze kan misschien nog meer doen. Zelf willen we graag verder inzetten op de sensibilisering van de stagiairs voor het begin van hun stagejaar."

Meldpunt

Deman denkt te weten waarom de faculteit terughoudend is. "Er is nu al een tekort aan stages. Tegen 2018 zijn dubbel zoveel stageplaatsen nodig (door een wijziging in de opleiding zullen dan twee generaties studenten stage moeten afleggen, red.). De faculteit is bang om stageplaatsen kwijt te raken. Terecht, want dat moet vermeden worden."

Medica zal een meldpunt oprichten. "Daar kunnen studenten mistoestanden melden," zegt Mazereel. "We merken dat de drempel voor veel studenten te hoog is om naar de faculteit, de stagekapiteins of de ombudsdienst van de faculteit te stappen."

"Vanaf juli zullen studenten volledig anoniem een online formulier kunnen invullen. We zullen met ernstige klachten naar de faculteit stappen," aldus Mazereel.

We vroegen Paul Herijgers, de stageverantwoordelijke van de faculteit Geneeskunde om een reactie, maar daar ging hij niet op in.

40 jaar fotografie

Vanaf vrijdag 9 mei kunt u in de tuin van het Pauscollege foto's uit het veertigjarige bestaan van Veto bekijken. Op grote panelen stelt Veto 10 foto's uit zijn rijke archief voor.

In het najaar verschijnt een boek. Daarin wordt de geschiedenis van Veto bekeken. Er is ook veel aandacht voor fotografie.

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

Available on the App Store

veto

— Nieuwe Veto iPad App —

Met de steun van

twipe
DIGITAL PUBLISHING

dS De
Standaard

Internationaal

LANG WACHTEN OP BESLISSINGEN AAN FACULTEIT

Erasmussers Letteren van onzekerheid verlost

Vorige week kwamen de studenten van de faculteit Letteren te weten waarheen ze op Erasmus mogen trekken. Bij de studenten weerklonk een gezamenlijk “eindelijk”. De procedure had immers langer geduurd dan verwacht.

THIJS KEERSMAEKERS

De studenten aan de faculteit Letteren die volgend jaar op Erasmus willen, hebben al ervaring met de onzekerheid die bij die ervaring komt kijken. Terwijl er in het begin van het academiejaar nog hoop was dat de studenten op 1 april zouden te weten komen waar ze heen konden, bleek de realiteit iets complexer. Vorige week viel voor velen dan toch het verlossende bericht te lezen op Toledo. Op 30 april kregen de studenten te zien waar heen ze mochten vertrekken. Klein minpuntje: bij sommige gastuniversiteiten lag de deadline voor kandidaatstelling van de student op 1 mei. Dat zorgde zowel bij studenten als bij de faculteit voor drukke dagen.

heid. Je moet ook een programma opstellen aan je gastuniversiteit. Dat gaat over de vakken die je gaat volgen en daarbij is haastwerk niet ideaal. Ik begrijp dat ze veel werk hebben en dat er veel studenten zijn, maar uiteindelijk hebben wij maanden op nieuws gewacht om dan op één dag alles te moeten regelen. Dat is nu wel gelukt, maar toch met de nodige stress erbij.”

Communiceren

Hoe komt het nu dat het zolang heeft geduurd voor de faculteit haar studenten kon vertellen of en waarheen ze op uitwisseling konden? De verandering van Erasmus naar Erasmus+ zit er alvast voor iets tussen, vertelt Roger Janssens, Erasmuscoördinator bij Letteren. “Het hernieuwen van de contracten heeft langer

geduurd dan verwacht. Vroeger was zo'n contract een blad waarop je een handtekening moest zetten en het was geregeld. Nu zijn dat documenten van acht of negen bladzijden waar erg specifieke informatie bij gevraagd wordt. Verder bleek ook de integratie met de Brusselse en Antwerpse KU Leuven-campusen een bijkomende uitdaging. Er moesten hier akkoorden worden getekend waar ook die campusen mee gedekt werden. In het buitenland wist men vaak niet dat wij hier een geïntegreerde universiteit zijn.”

Arbeid

Had de faculteit beter kunnen communiceren over de vertragingen? “Die opmerking komt wel meer terug. Je kan altijd beter communiceren. Ik had inderdaad elke week op Toledo kunnen zetten dat we er nog niet klaar mee waren. Kijk, je hoopt altijd zo snel mogelijk alles in orde te brengen. Ik wilde ook geen prognoses over wanneer we mogelijk meer gingen weten op Toledo zetten, om ze daarna niet telkens te hoeven uitstellen, mocht dat nodig blijken. We hebben gewacht op zekerheid. Er zijn wel een aantal studenten geweest die zeiden dat ze het moesten weten voor hun kot. Tegen hen heb ik toen wel kunnen zeggen of ze gese-

lecteerd waren, ook al wisten ze toen nog niet waarheen ze zouden vertrekken.”

Om de deadlines van enkele universiteiten te kunnen respecteren, hebben enkele studenten en medewerkers van de faculteit de Dag van de Arbeid wel letterlijk moeten nemen. “Ik ben hier op 1 mei nog een paar uur geweest voor de studenten,” zegt Janssens. “Voor alles wat er moest zijn, hebben wij gezorgd. We hebben alles in orde kunnen brengen, de puntenlijsten en andere documenten klaargemaakt.”

“Er waren ook universiteiten waarvan de deadline al voorbij was. Maar heel veel universiteiten in Europa hadden te kampen met hetzelfde probleem als waarmee wij moeilijkheden hadden. Wij krijgen hier ook veel mails van andere universiteiten die zich verontschuldigen omdat ze voorbij de deadline zitten.”

Janssens sluit ook af met geruststellende woorden. “Ik ga er van uit dat de uitwisseling bij alle geselecteerde studenten in orde komt. De studenten moeten ons natuurlijk ook de juiste informatie doorspelen, maar samen komen we er wel uit. Het zou kunnen dat er nog een aantal studenten beter in het tweede semester vertrekken, maar in principe is er geen probleem.”

“We hebben gewacht op zekerheid”

ROGER JANSSENS,
ERASMUSCOÖRDINATOR LETTEREN

Bij veel studenten leefde dan ook een gevoel van frustratie. “Het gaat toch om iets belangrijks, je gaat daar een half jaar studeren,” zegt L. V., die aan de faculteit studeert. “Er komen ook heel wat praktische zaken bij kijken: je zit met het contract van je kot dat verlengd moet worden, herexamens die ook al dichterbij komen en al die zaken. Dan wil je toch duidelijk-

2014

Michiel Van Boxel

Lezersbrief

Wij zijn teleurgesteld. Let op, kringwerking kent intussen voor ons geen geheimen meer. Zelf draaien we – als oud- en huidig praeses – intussen al een paar jaar mee in de kring voor musicologiestudenten, Musicologica. De kiesweken confronteerden ons dit jaar dan ook opnieuw met het doel van studentenkringen. We zagen hoopvolle beelden, maar als de voorbije weken representatief moeten zijn voor het komende jaar, houden we ons hart vast.

Naast het gebrek aan inhoud, dat al aangehaald werd in het Vetodebat van 21 april, maken we ons zorgen om het tekort aan onbaatzuchtige studentenwerking. Zowel binnen kiesploegen als tussen de opkomende vertegenwoordigers bleek het respect soms ver te zoeken.

Als leden van een kring die amper 80 studenten vertegenwoordigt, beseffen we dat

onze werking onvermijdelijk kleinschaliger is dan die van kringen als VRG of Ekonomika. De vertegenwoordiging gebeurt gewoon in proportie, maar de onvermijdelijke tijd en moeite die ermee gepaard gaan, blijft voor iedereen hetzelfde. Toch blijkt dat niet te volstaan als raakvlak tussen studentenvertegenwoordigers. Onze eigen opkomende preses en vice werden de afgelopen week op het Ladeuzeplein door een collega getraakteerd op een neerbuigende opmerking over de grootte van onze kring. Moet dat de samenwerking naar volgend jaar toe bevorderen?

Naast dit klaarblijkelijke onvermogen voor zelfrelativering bleek ook het ploeggevoel dat essentieel is voor een goede kringwerking zoek te zijn. Onze eigen kringervaring is voortgekomen uit de wil om iets voor

onze studenten te betekenen in een vriendschappelijke omgeving. Dit lijkt bij sommige kringen vervangen te zijn door de “eer” van een presidiumfunctie, egotripperij of de mogelijkheid om ploeggenoten af te katten. Bij een Letterenkring speelde er zich de afgelopen weken in dat opzicht een interessante situatie af. Twee kandidaten ambieerden het presesschap over één ploeg. Hun beschaafde ingesteldheid tegenover elkaar vonden we bewonderenswaardig, die van sommige ploegleden liet daarentegen te wensen over. Het uitlokken van vijandige reacties en de onverdraagzaamheid naar iemand die sowieso al in de ploeg zat, doet elk kringhart bloeden. Sinds wanneer wordt zulk eigenbelang getolereerd?

Los van al het voorgaande mag ook de studentenpers wel eens aan zelfrelative-

ring doen. Onze liefde voor Veto is steeds groot geweest, maar na een online artikel in verband met een van de kringverkiezingen van vorige week waren we best ontgoocheld. De informatie die nuttig had kunnen zijn voor studenten, moest plaats maken voor gedateerde feiten en geruchten. Wie olie op het vuur wil gooien kan dat in een roddelblad.

Om op een positieve noot te eindigen, studentenwerking zit bij veel kringen wel juist. We zijn ervan overtuigd dat er heel wat vertegenwoordigers zijn die het werk willen verzetten zonder er iets voor terug te krijgen, en die zichzelf kunnen relativeren. We blijven tenslotte een klein studentenstadje in een grote wereld.

Aurelie Buti en Clais Lemmens

Internationaal

INTERVIEW **PAUL AARTS**

Saoedi-Arabië: De revolutie die nog moet komen?

Wie zich de Arabische Lente voor de geest probeert te halen, denkt waarschijnlijk niet aan Saoedi-Arabië. De Leuvense Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB) dacht daar anders over. De kring organiseerde een lezing met Paul Aarts van de Universiteit van Amsterdam (UvA).

NIKO WUYTS

Wat is volgens u het belang van deze lezing?

Paul Aarts: «De aandacht vestigen op voor het Westen een uiterst belangrijke partner. Als ik aan het begin van een lezing de vraag stel: "Waarom denken jullie bij het onderwerp Saoedi-Arabië?" krijg ik meestal niet veel meer te horen dan enkele clichés zoals olie, zand, vrouwenrechten, islam en terrorisme. Dat is geen verwijt, een overgrote meerderheid van de Europeanen heeft een gebrekkige kennis over het Midden-Oosten en zeker over Saoedi-Arabië. Dat is overigens wederzijds. Je krijgt weleens het gevoel dat we in twee werelden leven. Veel mensen nemen niet de moeite om zichzelf te informeren waardoor vaak totaal foute buikgevoelens overheersen. Met dit soort lezingen probeer ik, al zijn het er maar een paar, studenten te laten nadenken over de situatie in een land dat nog steeds de meest strategische olie-exporteur ter wereld is.»

Huis van Saoed

Kunt u even kort de situatie in Saoedi-Arabië samenvatten?

Aarts: «Saoedi-Arabië is naast het Hasjemitische Koninkrijk Jordanië de enige overgebleven natiestaat vernoemd naar zijn oprichtende familie. Een weetje dat voor velen niet meer is dan een interessante quizvraag, maar voor wie kennis heeft van moderne staatsstructuren is een sterker signaal van autoriteit nauwelijks denkbaar.»

“Geschiedenis volgt veeleer een slingerbeweging”

De familie Saoed heerst over Saoedi-Arabië als verlichte monarchen. Ondanks, of misschien wel dankzij deze voor ons zeer archaische staatsvorm kent het land sinds zijn oprichting (in huidige vorm) in 1932, een haast onwankelbare stabiliteit.»

In de titel van de lezing - Saoedi-Arabië: De revolutie die nog moet komen - suggereert u een revolutie?

Aarts: «Die titel is inderdaad een beetje misleidend, maar dat lokt natuurlijk volk. (lacht) Stabiliteit impliceert uiteraard geen conflictloze maatschappij. De Arabische Lente heeft evenzeer Saoedi-Arabië bereikt, al uit ze zich in een mil-

dere vorm. Naar aanleiding van een reeks overstromingen in 2009-2011, u verstaat me correct, hevige overstromingen in een woestijnland - werd het protest gekanaliseerd in een keurig ingediende petitie van grieven. De uitblijvende reactie van het Saoedische koningshuis, ondanks inschikkelijke retoriek, ontketende een storm van

“Grote omwentelingen zien wetenschappers toch nooit aankomen”

protest op sociale media als Facebook en Twitter. Het koningshuis wist de protesten echter grotendeels uit de straten te houden door onder andere de massale creatie van jobs bij de overheid en andere douceurtjes, goed voor 130 miljard dollar. Verder speelde de interne verdeeldheid van de oppositie en de preventieve inzet van het leger en de politie een belangrijke rol. Hoewel er begin 2011 op Facebook werd opgeroepen tot een "Dag van de Woede" kwam er uiteindelijk slechts één persoon daadwerkelijk opdagen.»

Verdeeldheid

Hoe verklaart u dit uitdoven van het protest?

Aarts: «Het lijkt me bijzonder voorbarig om te spreken van een "uitdoven van het protest". Saoedi's zijn nog steeds razend actief op het internet. De kracht van Facebook en Twitter zit in hun openbaarheid, wat natuurlijk ook betekent dat de overheid ook mee kan lezen. Demonstreren is bij wet verboden dus iedereen die opdaagt op een plek waar een protestactie gepland is, loopt de kans om opgepakt te worden. Dat betekent niet dat er geen andere acties geweest zijn. In het oosten van het land is de sjiiitische minderheid meermaals op straat gekomen om haar steun uit te brengen voor de sjiiitische betogers in buurland Bahrein. Saoedi-Arabië kent een overgrote meerderheid soennitische moslims, sjiieten worden er als tweederangsburgers behandeld. De Saoedische overheid heeft in deze situatie handig gebruik gemaakt van de verdeeldheid binnen de oppositie en de vrees voor Iran. Achter elke sjiiitisch protest ziet men de 'hand van Teheran', terwijl

Andrew Snowball

daar eigenlijk geen spoor van bewijs voor is...»

Zou u in dat geval eerder een conservatieve of een progressieve omwenteling voorspellen?

Aarts: «We moeten zeer voorzichtig zijn met het maken van voorspellingen, grote omwentelingen zien wetenschappers toch nooit aankomen. Veel kenners gaan uit van een soort lineair pad naar democratie dat uiteindelijk gevolgd moet worden, maar met die visie ben ik het niet eens. Als ik de commentaren op sociale media volg, lijkt de roep om een conservatieve islamitische omwenteling zeker even sterk als meer progressieve stemmen. Geschiedenis volgt veeleer een slingerbeweging dan een lineair of cirkelvormig pad, kijk naar Egypte waar na de Arabische Lente opnieuw een dictator aan de macht komt. Is dat progressie, het merendeel van de bevolking lijkt er toch zijn heil in te vinden. Als er ooit een democratie in Saoedi-Arabië zal ontstaan,

zal ze er heel anders uitzien dan de meeste westerse democratieën, omdat ze aan een volledig andere context gebonden is. Pas als leiders in het Midden-Oosten hun eigen burgers beginnen te vertrouwen kunnen ze ook elkaar beginnen te vertrouwen. Alleen dan zullen we kunnen spreken van een duurzame vrede en stabiliteit in de regio.»

Paul Aarts & Carolien Roelants, Saoedi-Arabië. De revolutie die nog moet komen (Nieuw Amsterdam 2013, 18,95 euro)

“Saoedi's zijn nog steeds razend actief op internet”

Student

De Avonden

TAPPEN IN EEN FAKBAR

Zoals Toledo doeltreffend leren ondersteunt, zo zorgt De Avonden voor nachtelijke ondersteuning in het Leuvense uitgaansleven.

Simon Leclercq

“Die van Veto, die kunnen echt niet tappen”

Slecht getapte pinten, uren aanschuiven en altijd dezelfde baggermuziek. Wij zouden Fakbar Letteren eens een poepje laten ruiken door zelf achter de toog te kruipen. Geen onverdeeld succes, zo bleek.

LITSA HELLINGS EN SAM RIJNDERS

Op papier was het een goed idee. Zo moeilijk kan dat toch niet zijn, barman spelen? Onze huisvriend dj Pronkstronk - te boeken voor al uw bar mitswa's, feestjes en partijtjes - liep bovendien al dagenlang te watertanden bij het vooruitzicht van totale controle over de belegen soundtrack van Fakbar Letteren. “Als er iets is, ik help jullie wel,” stelde de fakbarverantwoordelijke van Babylon ons definitief gerust. Om vervolgens in de massa te verdwijnen.

Vijf minuten liep alles gezwind en met de glimlach. Tot ons publiek besloot dat simpele pintjes toch iets te gewoontjes zijn. “Twee pintjes, twee water van de kraan, een wodka-Looza ACE, een Tongerlo Prior en een grote Hoegaarden uit een recht glas.” Enigszins overdonderd zoeken we tevergeefs naar glazen voor Tongerlo Prior: de toog blijft vooralsnog onbekend terrein. Wat “een grote Hoegaarden uit een recht glas” inhoudt, is ons nog steeds een raadsel. Het is de vooravond van het Feest van de Arbeid, dus zwoegen zullen we.

Zweet druipt net niet in de versgetapte pintjes en de wachttijden lopen op. “Die van Veto, die kunnen echt niet tappen,” merkt een *ancien* schamper op. Die *oude zakken* en dat *fakmeubilair* zorgen trouwens voor een extra uitdaging. Vanavond zijn ze talrijk aanwezig door de vrije dag morgen. Alles moet perfect, ook de afwas. Wanneer we een tandje bijsteken bij het spoelen, worden we beloond met een ironisch “Dat is afwassen!”

Schuimfestijn

Tussen de bedrijven door heeft de bierschaarste in Fakbar Letteren haar hoogtepunt bereikt. Afrekenen zorgt voor nog meer vertraging. Een kassa is een mijnenveld als alle muntstukken zorgeloos samenhookken.

Wanneer de onervaren helft van ons duo daardoor pinten vol schuim begint te tappen, is de maat voor de beheerders vol. “Op

.....
“Veto is een voorbeeld voor veel cafés in Leuven”

RIEN HOEYBERGHS
(VOORZITTER LOKO)

drukke momenten als dit kunnen we ons geen experimenten veroorloven!” Noodgedwongen en met het schaamrood op de wangen blazen we de aftocht. Saillant detail: maar liefst vier tappers vullen de leegte in die wij achterlieten. Al kan dat ook liggen aan de rij dorstigen die dringend gelaafd moet worden.

Bakken

Gelukkig is het lot van dj Pronkstronk niet aan het onze verbonden. “De mooiste nacht van mijn leven, iedereen was mee,” zal hij achteraf mijmeren. Zelf zijn we vooral blij terug aan de vertrouwde kant van de toog te staan. Bakken geduld en tonnen ervaring: zonder overleefd een tapper Fakbar Letteren niet. In de gang treffen we LOKO-voorzitter Rien Hoeyberghs, die troostende woorden voor ons heeft. “Veto is een voorbeeld voor veel cafés in Leuven!” Bedankt Rien.

Student

LADEUZEPLEIN KLEURT GEEL VOOR BIG SPLASH

Gladiatoren met waterballonnen

Wie woensdagmiddag naar het Ladeuzeplein was afgezakt met de bedoeling om droog te blijven, kon maar beter de ondergrondse parking inrijden. Voor een derde keer op rij heeft Ekonomika met de Lipton Ice Tea Big Splash in haar kiesweek een evenement te pakken dat de gemoederen beweegt.

NIKO WUYTS

Zoveel mogelijk waterballonnen werpen naar de tegenstander op een verhoogje aan de overkant van een barricade slaat duidelijk aan. Dat er tweehonderd in het geel uitgedoste studenten aan de overkant net hetzelfde proberen met die aan jouw kant maakt het alleen nog maar aantrekkelijker. Bij nader inzien, vergeet die preses. Er staan tweehonderd met waterballonnen gewapende werpschijven aan de overkant.

Aan strijdvaardigheid was er geen gebrek. Combineer dat met mooi weer en traditionele kringrivaliteit en er ontstaat een moorddadige competitiegeest. De organisatie moest dan ook meermaals een oproep doen aan "die jongen met die gele T-shirt en gele zonnebril" om niet met ballonnen te werpen buiten de wedstrijden. Na een middag vol waterige veldslagen bleek Medicapreses Jasper Van Criekeingte uiteindelijk de betere tegenhanger van Industria, in een finale waarin beide presessen open en bloot voor een vuurpeloton werden geplaatst. Vier keer werd het levende Industriadoelwit van zijn troon geworpen. Die van Medica geen enkele keer. Een openluchtfestijn met optreden van 2 Fabiola kon ten slotte zorgen voor een geslaagde afsluiter.

Publiciteitsstunt

Multinational Lipton Ice Tea beheerst de kunst van het promotie voeren als geen ander. Geef studenten gratis spullen, doe een beroep op hun meer primitieve gladiatorengevoelens en een publiciteitsstunt wordt al gauw een heus festival. Als je hiermee nog eens een driedaags feest van consumeerbare

reclame kunt afsluiten, wordt het alleen nog maar mooier.

Grote aantallen gele T-shirts en zonnebrillen met daarop het logo van Lipton zul-

len in de nabije toekomst ongetwijfeld meermaals opduiken als gratis reclame voor de multinational. Dan spreken we nog niet over massale media-aandacht. We kunnen ons natuurlijk afvragen of het voor studenten uiteindelijk uitmaakt wie hen brood en spelen geeft. De ambiance op het Ladeuzeplein was er in ieder geval niet minder om.

Studentenactiviteit?

De vraag rijst echter wel in hoeverre we nog van een studentenactiviteit kunnen spreken. Ekonomika bleek nauwelijks nog enige beslissingsmacht te hebben over de concrete organisatie van de Big Splash zelf. In tegenstelling tot vorig jaar waren studenten

van Ekonomika wel weer verantwoordelijk voor af- en aanvoer van waterballonnen en konden kringen tenminste hun eigen stand bemannen. De rest van de organisatie bleek stevig in de handen van Lipton zelf.

Aan strijdvaardigheid geen gebrek

Simon Leclercq

Financieel masterplan om fuifzaal Albatros open te houden

In 2018 wordt het huurcontract van fuifzaal Albatros vernieuwd. Daarom wordt bij vzw Andre, de vzw die de zaal huurt, een financieel masterplan opgesteld. Lichte prijsstijgingen zijn de komende jaren niet uitgesloten.

FRANK PIETERMAAT

Geruchten dat LOKO, de koepel boven de Leuvense studentenkringen, moest stoppen met het uitbaten van fuifzaal Albatros staken de afgelopen tijd de kop op. Die geruchten kunnen nu opgeborgen worden, vertelt LOKO-ondervoorzitter Niels Decoster: "We hebben de cijfers van de laatste vijf jaar bekeken. Daarvan hebben we gemiddeldes genomen die we dan geëxtrapoleerd hebben naar de komende jaren om te bekijken hoe we ervoor staan en hoeveel investeringsruimte we hebben om de kwaliteit van de zaal te verbeteren."

Het masterplan is er gekomen omdat in 2018 het huurcontract tussen de eigenaar

van de zaal en vzw Andre vernieuwd moet worden. Die werd eind 1999 opgericht om de activiteiten van LOKO te ondersteunen. Ze bestaat voor de helft uit mensen van LOKO en voor de helft uit onafhankelijken, vaak met een verleden bij LOKO.

Prijsstijging

"De vorige keer wou de eigenaar de huurprijs verhogen, maar dat is er toen niet van gekomen," aldus Decoster, die ook in vzw Andre zetelt. "Deze keer zal dat wel zo zijn, maar de cijfers tonen dat we dat zeker aankunnen. Nu betalen we ongeveer 2.000 euro per maand. Vorige keer was er sprake van een verhoging van 300 euro, nu vermoeden we dat het rond 500 euro zal liggen. De onder-

handelingen moeten natuurlijk nog beginnen."

Een verhoogde huurprijs betekent normaliter ook een prijsstijging. "Dat klopt," bevestigt Decoster. "Er gaat sowieso om de twee jaar een

"Kleine prijsstijgingen zullen nodig zijn"

NIELS DECOSTER, ONDERVOORZITTER LOKO

kleine prijsstijging nodig zijn omdat de grondstoffen ook duurder worden. Dat zal vooral in de drank doorgerekend worden, een vijftal euro per vat bijvoorbeeld. We hebben nu dat

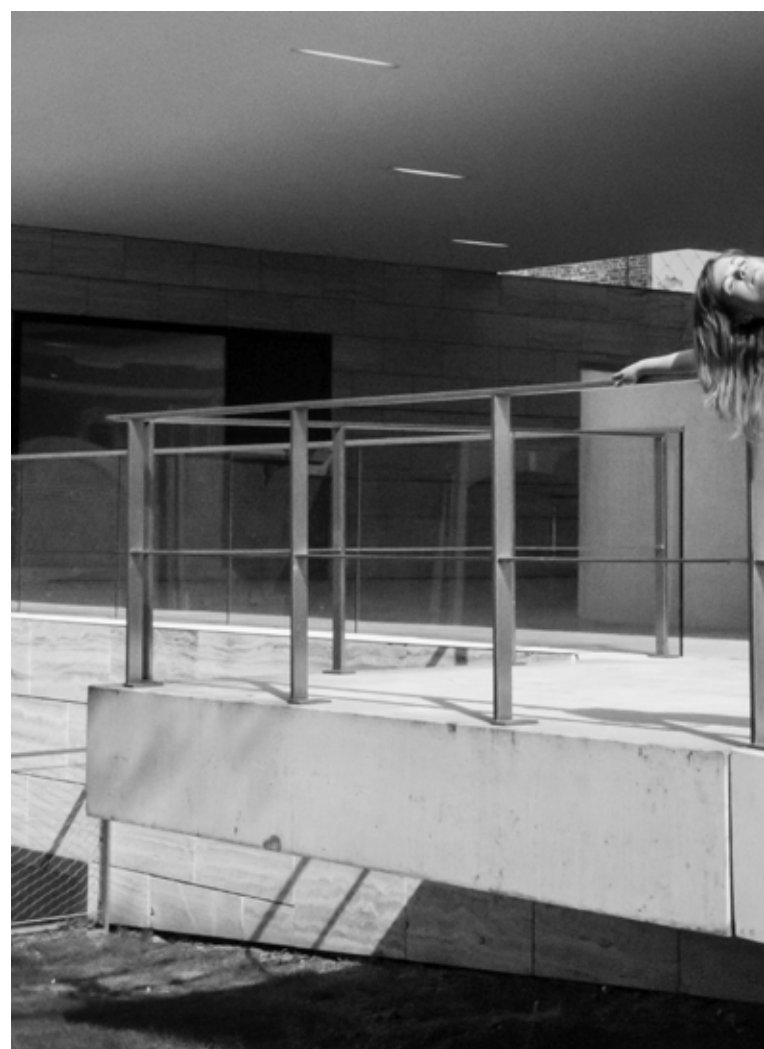
plan. We gaan kijken of de cijfers de komende jaren overeenkomen met onze schatting en dan afwegen hoeveel we moeten opslaan."

In het verleden werd de Albatros wel eens de Colruyt onder de fuifzalen genoemd omdat ze voor kringen veel goedkoper is dan andere fuifzalen. "Die positie zullen we behouden," aldus Decoster. "Ook de andere fuifzalen gaan immers moeten verhogen."

Tot slot zijn er een aantal leningen die vzw Andre aan LOKO moet terugbetalen. "Er zijn een aantal keren in het verleden leningen afgesloten met LOKO toen heel dringende investeringen nodig waren, zoals bijvoorbeeld een nieuwe vloer leggen. Het masterplan dient ook om te kijken hoe onze afbetaling verder gaat. Nu blijkt dat we verder kunnen, is op de raad van bestuur van LOKO informeel afgesproken dat we voorlopig tien procent van het investeringsbudget opzij zouden leggen om terug te betalen."

Scherp

• • • • •

Esther-Ellen van der Veen (links) en
Hecke (rechts en boven) zijn
danseressen. Onze fotografie
door onze geliefde studenten
ses aannemen waar wij ons li

Gesteld

FOTO'S: CAROLINE VAN RHEE

ks en onder) en Evelyne Van
twee beloftevolle Leuvense
nam hen mee op een tocht
stad en liet hen een aantal po-
ever niet aan wagen. (fp)

Sociaal

Aflossing van de wacht

GEROLF ANNEMANS (VLAAMS

In Aflossing van de wacht confronteren we politieke jongerenverenigingen met hun volwassen broertje.

“Ooit zal de N-VA haar principes ver back in town”

Ooit was het de grootste partij van Vlaanderen, maar nu hangt Vlaams Belang in de touwen. Toch blijven voorzitter Gerolf Annemans en jongerenvoorzitter Tom Van Grieken strijdbaar. De N-VA zal haar Vlaams-nationalistische kiezers sowieso teleurstellen, klinkt het.

SAM RIJNDERS EN NILS DE NEUBOURG

Verwar Vlaams Belang Jongeren niet met de Nationalistische Studentenvereniging (NSV!), ooit hofleverancier van politiek personeel voor de extreemrechtse partij. “NSV! en KVHV zijn aanleverende organisaties die interessante jongeren capteren, maar

Het was altijd al de bedoeling om dat punt goed te keuren. Als dat niet zo was, dan is het nog erger met hen gesteld dan ik dacht.»

«Onze partij werkt meer met consensus dan met stemmingen. Nog nooit heb ik mij niet laten overtuigen door goede argumenten van jonge mensen.»

Wanneer bent u voor het laatst overtuigd door goede argumenten van jonge mensen?

Van Grieken: «Tijdens die hele scène rond de GAS-boetes zijn alle jongeren tegen hun moederpartijen ingegaan, die daar vervolgens hun voeten aan veegden. Ik heb Gerolf gezegd dat we daarmee moesten opletten. Hij was van mening dat het Vlaams Belang de geestelijke vader was van de GAS-boetes, opdat burgemeesters overlast kunnen bestrijden. Toch heeft de fractie zich onthouden bij de stemming.»

Annemans: «De jongeren hadden inderdaad een punt. Als top waren wij niet op de hoogte van de problemen. GAS-boetes dienen om overlast te bestrijden, niet om het gat op justitie dicht te rijden. Door naar onze jongeren te luisteren hebben wij die hypocrisie ingezien. N-VA-voorzitter Bart De Wever moest en zou dat er wel doorkrijgen, maar komt er nu op terug in volle campagnetijd. Weeral aapt hij ons na.»

Mister Europe

Desalniettemin zijn jongeren altijd idealistischer dan hun oudere partijgenoten. Gaat het Vlaams Belang ver genoeg?

Van Grieken: «Eigenlijk wel. Niet veel partijen hebben dan ook een Filip Dewinter (*kopstuk Vlaams Belang, red.*) in hun gelederen. (*lacht*) Alle jongeren hebben natuurlijk soms de neiging om nogal zwart/wit te denken. Ik ben heel blij met ons partijstandpunt over de Europese Unie, maar als ik een gekkie als Verhofstadt (*Guy Verhofstadt (Open Vld), Europees federalist en kandidaat-voorzitter van de Europese Commissie, red.*) hoor, heb ik zin om de hele boel op te doeken en opnieuw te beginnen.»

Annemans: «Wij willen een preconfederaal Europa met handelsassociaties en binnengrenzen die we kunnen controleren. Er mag wel een romp van Europese instellingen blijven bestaan, maar nu gaat het de andere kant op.

“Ons demoniseren is dé truc van De Wever”

GEROLF ANNEMANS

geen kweekfabriekjes,” weet Annemans. Van Grieken mag dan al preses van de Antwerpse afdeling van NSV! geweest zijn, de Leuvense preses van NSV! pronkt toch maar mooi op een N-VA-lijst. Of hoe die laatste partij langzaam maar zeker Vlaams Belang lijkt leeg te vreten.

Op de website van Vlaams Belang Jongeren lezen we dat jullie “niet zo hypocriet zijn als andere jongerenafdelingen”.

Van Grieken: «Sommige jongeren willen zich *in the picture* werken door te bijten in de hand die hen voedt. Ze gaan in tegen de moederpartij, tot dat de lijst gevormd moet worden. Andere partijen zoals CD&V en de N-VA gebruiken hun jongerenafdeling om een bepaalde flank te sussen. Wij hebben daar geen last van en steunen voluit het programma van onze partij.»

«Ik heb nooit Gerolf willen overtuigen door hem aan te vallen in de pers. Geen idee welk politiek genie dat een goede strategie vindt.»

Bij jullie geen incidenten zoals tijdens het sp.a-congres, waar jongeren tegen de wil van de partijtop de legalisering van cannabis doordrukten.

Van Grieken: «Zeker niet!»

Annemans: «Noem dat maar een cannabisexcusincident. De sp.a heeft die *move* bewust gemaakt.

Tom Van Grieken (Vlaams Belang Jongeren) en Gerolf Annemans (Vlaams Belang).

Sociaal

BELANG) EN TOM VAN GRIEKEN (VBJ)

raden. Dan zijn wij

De financiële crisis is de motor geweest van een volledig uit de hand gelopen Europa. Ofwel komt er een machtigere EU die de crisis oplost, waarna men zal zeggen dat er nog meer Europa nodig is. Ofwel mislukt het, maar dan ligt het aan te weinig Europa. Die logica moet worden doorbroken of we zijn vertrokken voor de Verenigde Staten van Europa, zoals sommigen al openlijk durven bepleiten. *(hij doelt op Verhofstadt, red.)*

Van Grieken: «Of je nu links of rechts bent, je kan toch niet goedkeuren dat je stem amper wat waard is? Alles wordt door Europa geregeld. Waarom zitten wij nog in ons eigen parlement?»

Mandela

Met harde standpunten over de Europese Unie en migratie halen jullie de klassiekers boven. Is de druk van de N-VA zo groot?

Van Grieken: «Ik kom uit de reclame-sector en daar geldt *perception is reality*. De *core business* van onze partij is al jarenlang hetzelfde, maar de perceptie verschilt door de jaren heen.»

Annemans: «Vroeger waren wij de N-VA met pieken van 25 procent en meer. Wij zijn de wegbereider voor die partij geweest.»

Van Grieken: «Electoraal zitten we misschien in een dipje, maar ideologisch moeten we niet inboeten. Thema's als migratie en veiligheid en communautaire kwesties houden de mensen nog steeds wakker.»

Annemans: «Er zijn historische omstandigheden. Zo waren er strubbelingen aan de top van onze partij. Maar de N-VA zal net als de Volksunie haar principes verraden voor de macht. Wanneer ze dat doet, zijn wij *back in town*. Alle ontgoochelde Vlaams-nationalisten keren dan terug.»

Vroeger was de N-VA jullie medestander in de strijd voor Vlaamse onafhankelijkheid. Nu kiezen zij met het confederalisme voor de weg van de geleidelijkheid. Met electoraal succes.

Van Grieken: «Als het Vlaams Belang ooit de onafhankelijkheidsgedachte verlaat, dan verlaat ik het Vlaams Belang. Dat geldt ook voor Gerolf.»

Annemans: «Niemand kan mij uitleggen wat confederalisme is. Twaalf N-VA'ers hebben er twaalf verschillende visies op. Hoe je het ook draait of keert, je behoudt altijd een stukje België en zal altijd de Franstaligen nodig hebben voor een grondwetswijziging.»

«Nu is zelfs confederalisme niet meer aan de orde. Die onderhandelingen zouden zogezegd tijdverlies zijn: de prioriteit is een Belgische herstelregering. Ik weet niet meer wat de N-VA wil, maar wij gaan voor een ordelijke opdeling van België.»

Van Grieken: «Een ezel stoot zich geen twee keer aan dezelfde steen, maar N-VA stoot al voor de zevende keer tegen dezelfde steen. We hebben al zes staatsvormingen gehad en

zes keer heeft Vlaanderen betaald. We zijn Brussel de facto kwijt. Jaarlijks gaat er zes miljard naar Wallonië. Ergens moet er in die partij toch een slimme historicus zijn die dat beseft?»

Jullie willen dat het Vlaams Parlement de onafhankelijkheid uitroept. Zijn jullie bang om een referendum zoals in Schotland te verliezen? Slechts een minderheid van de Vlamingen is separatist.

Annemans: «De Vlamingen zullen hun onafhankelijkheid niet met een referendum moeten zoeken. In Quebec *(Franstalig deel van Canada, red.)* zijn de nationalistische jaren terug geslagen nadat ze een referendum hadden verloren. Eerst moeten we de onafhankelijkheid uitroepen in het parlement en daarna internationale erkenning

zingen moeten nu vijf jaar wachten tot ze Belg kunnen worden. In 2015 krijgen we het probleem dus dubbel en dik op ons bord. Ook hun deelname aan de Vlaamse regering kunnen we afkraken. Allemaal theaterdoeken die zullen neerstorten.»

«Ons demoniseren is dé truc van De Wever. Hij heeft zelfs Vlaams-nationalisme en de Vlaamse onafhankelijkheid gelijk gesteld aan revolutie en chaos! Als je je eigen einddoel zo verraadt om een tegenstander zwart te maken, dan moet je niet verbaasd zijn dat je het vergeet.»

«Wij zijn een zweeppartij en hebben dat nooit onder stoelen of banken gestoken. Of wij burgemeester kunnen worden of in de geschiedenisboekjes terecht zullen komen is het minst van onze zorgen. Ik verwerp iemand als De Wever die roept dat

“Op schooldebatten verkondigen zelfs de groenen nu dat vreemdelingen zich moeten aanpassen”

TOM VAN GRIEKEN

zoeken. Daarin zullen we zeker slagen.»

Van Grieken: «Ik dacht dat politici draagvlak moesten creëren en zich niet bij het status quo mochten neerleggen? Misschien vreemd om hem als Vlaams Belanger te citeren, maar Nelson Mandela zei ooit: *“It always seems impossible until it's done.”* Dat geldt ook voor Vlaamse onafhankelijkheid.»

Annemans: «Momentum is erg belangrijk. Van de ene dag op de andere kan die minderheid plots een meerderheid worden. In 2010 hadden we zo'n moment van besef en was het draagvlak er om heel felle dingen te doen. Zelfs de Franstaligen spraken over Plan B en *la dissolution de la Belgique*. Tot in mijn kist zal ik De Wever verwijten dat hij toen het moment niet heeft gegrepen.»

Belg

In onze krant verweet Theo Francken (N-VA) jullie partij dat zij altijd aan de zijlijn blijft staan. De N-VA durft tenminste de handen vuil maken, stelt hij.

Annemans: «Met alle sympathie, maar Francken probeert te verkopen dat hij zijn handen vuil heeft gemaakt door in 2010 mee te werken aan nieuwe en strengere vreemdelingenwetten. Heel vuil, want ze trekken op niets. Vreemde-

wij in een regering moeten zitten voor we onze mond mogen opendoen. Diezelfde mensen laten ons trouwens niet eens aan zet komen door een cordon sanitaire. Die redenering is toch intellectueel inferieur?»

Mocht Vlaams Belang alsnog onder de kiesdrempel duiken, wat is dan jullie persoonlijke Plan B?

Van Grieken: «Normaal gezien mag je niet op hypothetische vragen antwoorden. *(lacht)* Ik doe niet aan politiek om geliefd te zijn. Ik zal altijd voor een onafhankelijk Vlaanderen met veilige wijken en een rem op migratie blijven vechten.»

«Op schooldebatten verkondigen zelfs de groenen nu dat vreemdelingen zich moeten aanpassen of moeten oprukken. Nooit hebben wij één minister of één burgemeester geleverd, maar we hebben wel de geesten veroverd.»

Annemans: «Ik zal dan waarschijnlijk uit de politiek verdwijnen. De nieuwe generatie staat klaar.»

Wanneer zijn deze verkiezingen voor u geslaagd? Wil u het minstens beter doen dan Groen?

Annemans: «Mijn doel is altijd al geweest om meer dan tien procent te scoren. Als Groen daar nog boven gaat, dan is dat voor Vlaanderen een ramp. *(lacht)*»

Experimenteel onderwijs in de Molens van Orshoven

Enkele studenten culturele en sociale pedagogiek zetten het opmerkelijk project Edu-co-labo op touw. Het is een gratis tentoonstelling met doorlopende lezingen en gesprekken.

MARGOT DE BOECK

Een aantal studenten culturele en sociale pedagogiek maakten een reis naar Athene. Die stad staat aan de wieg van Europa, de academie en de filosofie. Vandaag woedt er een grote crisis. De studenten maakten tijdens hun reis tien dagen lang wandelingen door de stad. Intussen deden ze observaties, waarvan de resultaten werden getoond op de tentoonstelling aan de hand van twaalf kaarten. Volgens de begeleidende professoren van het project, Jan Masschelein en Wim Cuyvers, is de extreme toestand in Athene niet verschillend van de toestand elders in de wereld: zij is er alleen zichtbaarder. Vooral het hoge aantal leegstaande gebouwen was er onrustwekkend.

Tegelijkertijd wilden de studenten de link leggen met het onderwijs in Leuven. Net zoals in Athene bewandelden ze ook de faculteitsgebouwen. Ze ontdekten dat heel wat ruimtes ontoegankelijk zijn en dat de universiteit gedomineerd wordt door verbodsbordjes. Dat toonden ze aan de hand van foto's en maquettes. De tentoonstelling legde zo zigzaggend verbanden tussen onderwijs, de openbare ruimte en vormen van aandacht voor de buitenwereld. De centrale metafoor die alles met elkaar probeerde te verbinden was het wandelen.

Theorie in praktijk

De lezingen gingen dieper in op de betekenis van de publieke ruimte. Zo getuigde politiek activist Mammadou Bah over zijn vlucht van Athene naar België vanwege het toenemende racisme. Professor Bart Verschaffel hamerde op het belang van de onafhankelijke rol van de universiteit als openbare ruimte. Uit wat in de lezingen of op de tentoonstelling aangereikt werd, was het moeilijk om te maken wat de precieze boodschap van de studenten was. Er waren veel ideeën, maar er was geen duidelijke lijn.

Toch was dit een inspirerend initiatief. De meerwaarde kwam uit de indrukwekkende ondernemingszin van de studenten. Op voorhand wisten ze al dat ze geslaagd waren voor het opleidingsonderdeel. Ze waren desondanks actief aanwezig en stonden bezoekers enthousiast te woord. Ze hadden zelf de locatie geregeld, alles opgesteld, lectoren gecontacteerd, de lezingen gemodereerd, verkochten soep en koffie. In Edu-co-labo bleef het dus niet bij theorieën over verandering, maar namen studenten samen het heft in handen.

Bij de afsluiting van Edu-co-labo stelden voortrekkers Masschelein en Cuyvers dan ook dat ze aandacht voor inzicht in de buitenwereld, en daardoor in zichzelf, nastreefden. De tentoonstelling was de weerslag van een experiment om de muur van het traditionele onderwijs te doorbreken. «Dat het anders kan, dat we iets laten gebeuren, dat we iets doen,» was het overtuigende besluit. Edu-co-labo was dan ook een mooie eerste stap naar een nieuwe manier om met onderwijs en de toegang tot kennis om te gaan.

De toestand in Athene is niet zo verschillend, zij is er alleen zichtbaarder

Sociaal

ONDERNEMER ROLAND DUCHÂTELET WIL IEDEREEN EEN BASISINKOMEN GEVEN

“Geef elke Belg achthonderd euro per maand zonder verplichtingen”

“Geen vragen over voetbal,” was ons vooraf op het hart gedrukt. Gelukkig is Roland Duchâtelet meer dan een voetbalbobo en succesvol ondernemer. Bij het Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVSF) hield hij een hartstochtelijk pleidooi voor de invoering van een basisinkomen.

SAM RIJNDERS

Met een basisinkomen krijg ik maandelijks gratis geld op mijn rekening. Klopt?

Roland Duchâtelet: «Je deelt inderdaad aan iedereen geld uit, met leeftijd als enige parameter. Voor de meeste mensen betekent dat ongeveer achthonderd euro. Jongeren zouden evenveel krijgen als hun kinderbijslag vandaag en studenten het equivalent van hun kinderbijslag en een studiebeurs.»

«Momenteel delen we al heel veel geld uit op een heel ingewikkelde manier. Je moet bovendien gewerkt hebben om recht te hebben op een uitkering. Het basisinkomen zou negentig procent van de bestaande uitkeringen vervangen.»

Is de verleiding dan niet heel groot om niet meer te gaan werken?

Duchâtelet: «Volgens een studie van de KU Leuven is slechts één op zeventig mensen die Win For Life gewonnen heeft, gestopt met werken.»

«Meer dan de helft van de mensen werkt tegen zijn zin. Ze zijn ongelukkig, maar moeten geld verdienen. Werken dient immers zowel voor een inkomen als voor sociale integratie. Een basisinkomen bevrijdt mensen op een minimale manier van die financiële zorg. Je kan doen waar je echt zin

in hebt, wat nu onmogelijk is. Kunstenaars zullen bijvoorbeeld dolblij zijn: ze zijn niet meer afhankelijk van schimmige subsidies en goodwill van mecenasen.»

Zal iemand dan nog wel de klotejobs willen doen? We hebben nu al ontzettend veel moeite met knelpuntberoepen invullen.

Duchâtelet: «Een kwestie van vraag en

“Meer dan de helft van de mensen werkt tegen zijn zin”

aanbod. Waar nood is, zullen hoge lonen zijn. Er zullen dan genoeg kandidaten zijn om achter de vuilniskar te lopen.»

Vrijheidsinkomen

Klinkt allemaal mooi, maar kan een armlastige staat als België dat wel betalen?

Duchâtelet: «Nu bestaan er al veel uitkeringen hé. Over zoveel extra personen gaat

het dus niet. Je bespaart ook op de administratie: het systeem is veel eenvoudiger en het geld wordt bezorgd met een simpele overschrijving. Nu besteden de OCMW's maar 10 procent van hun budget aan uitkeringen. De rest gaat naar het apparaat. Je kunt het dus perfect financieren binnen het huidige systeem, zonder nieuwe belastingen.»

«Bij productieve bedrijven zou de werkgever het basisinkomen financieren door een equivalente belasting. Voor hem is dat een nuloperatie, want hij moet minder loon betalen. De werknemer zal echter makkelijker van job kunnen veranderen, omdat hij sowieso altijd recht heeft op een basisinkomen.»

Veel voorstanders van een basisinkomen koppelen het aan een privatisering van onderwijs en zorg. Geef iedereen genoeg geld en dan kunnen ze daar zelf voor instaan, luidt de redenering.

Duchâtelet: «Ik ben voor een privatisering van het aanbod van zorg en onderwijs, maar niet voor een privatisering van de vraag. Laat de concurrentie spelen onder de instellingen, maar geef iedereen onderwijscheques die ze dan afgeven aan een school naar keuze. Zo krijgen populaire en kwalitatieve scholen een groter budget.»

Is dat niet erg betuttelend? Waarom nog cheques als mensen met een voldoende hoog basisinkomen zelf kunnen kiezen hoeveel ze aan onderwijs en zorg geven?

Duchâtelet: «Daarvoor vertrouw ik mensen onvoldoende. Sommigen zouden meer geld aan drank dan aan onderwijs geven. Vandaag beheert ook niet iedereen zijn of haar budget naar behoren.»

Dit idee wordt wel eens het ideale compromis tussen rechts en links genoemd. Je

behoudt een grote mate van solidariteit en herverdeling, maar geeft mensen wel meer vrijheid. Ook heb je een kleiner overheidsapparaat nodig. Waarom steunt geen enkele partij uw idee?

Duchâtelet: «Je bevrijdt inderdaad de mensen. In die zin is het basisinkomen een vrijheidsinkomen, want je kan op elk moment foert zeggen tegen je baas zonder heel je inkomen te verliezen. Misschien vervelend voor werkgevers, maar ze krijgen in ruil personeel dat graag en dus beter werkt. Veel politici, vooral socialisten, betuttelen de bevolking graag. “Wij zullen je wel aan het werk helpen.” Voor hen is die vrijheid angst-aanjagend.»

Robotrevolutie

Slecht nieuws voor die politici. Volgens economen als Nobelprijswinnaar Paul Krugman

“Veel politici, vooral socialisten, betuttelen de bevolking graag”

zal een basisinkomen onvermijdelijk worden, wanneer zo goed als alle jobs verloren gaan aan automatisering. Door de robotrevolutie verdwijnt het werk.

Duchâtelet: «Uiteraard! Momenteel hebben we door automatisering genoeg aan acht procent van de Belgische bevolking om alle industriële producten en voeding te produceren. Zelfs in China werkt men steeds meer met robots. We leven dus in het aards paradijs, maar beseffen dat onvoldoende. Door allerlei ingewikkelde constructies probeert men een maatschappelijk model van zestig jaar geleden in stand te houden. Er zijn ontzettend veel overheidsjobs gecreëerd die voor de helft overbodig zijn en waar geld aan *versmost* wordt.»

«Toen ik twintig jaar geleden pleitte om de belasting op arbeid te vervangen door een belasting op consumptie verklaarde men mij voor gek. Vandaag geven zelfs de vakbonden mij gelijk. Ik ben er dus van overtuigd dat het moment van het basisinkomen zal komen.»

Mochten onze lezers overtuigd zijn door uw gedachtegoed, kan u ze alsnog een stemadvies voor 25 mei geven?

Duchâtelet: «Alleen de Piratenpartij heeft het basisinkomen in haar programma staan. (*lacht*) De groenen en liberalen hebben het een tijd verdedigd, maar nu hebben ze het opgegeven. Daardoor ben ik best ontgoocheld in Open Vld.»

«Volgens mij moeten we de politieke partijen stilaan afschaffen en vervangen door directe democratie. Tegenwoordig kunnen we toch allemaal lezen en schrijven? Bovendien hebben wij minstens evenveel technische bagage als het gemiddelde parlementslid.»

Simon Leclercq

Cultuur

INTERVIEW HYDROGEN SEA

“Wij gaan nooit rijk worden”

Multi-instrumentalist PJ Seaux en zangeres en songschrijfster Birsen Uçar vormen samen het melancholische maar wondermooie Hydrogen Sea. Op minder dan twee jaar tijd kropen ze vanuit de huiskamer naar het grote podium. De tijd gaat snel voor het talentvolle duo.

ERNEST DE CLERCK

Hoe is jullie parcours verlopen?

Seaux: «We woonden al een vijftal jaren samen toen Birsen me vertelde dat ze graag wilde zingen. We hebben een demo opgenomen in onze living en die online gezet. Vanaf dan is het snel gegaan. Er zijn meteen wat mensen opgesprongen die ons aan concerten hielpen en zo konden we bijvoorbeeld het voorprogramma van Gabriel Rios verzorgen. Later zijn we beginnen te werken aan een EP en die is nu twee weken uit.»

Welke rol speelt Leuven, en vooral Het Depot in jullie ontwikkeling?

Uçar: «In Het Depot zijn we *artists in residence*. Mike Naert (*directeur van Het Depot, red.*) stond al van in het begin achter ons. Hij is ook een van de eerste

die de nummers hoorde. Ons allereerste optreden was een *open mic avond* daar. Daar is het allemaal begonnen»

Het feit dat jullie met twee zijn zorgt vast zowel voor beperkingen als voor creativiteit. Hoe zit jullie dynamiek in elkaar?

Uçar: «Ik schrijf vaak een ideetje uit en dan zorgt PJ voor alles wat er rond komt. Het gebeurt ook dat hij een lied maakt waarop ik dan alleen nog maar tekst moet verzinnen. We vullen elkaar eigenlijk aan. Maar op het podium doet PJ wel het meeste.»

Seaux: «Ik werk met loops op het podium en ik houd nooit rekening met het feit dat we live maar met twee zijn, maar als we optreden gaat er altijd wel heel veel nadenken aan vooraf. Ik probeer altijd alles live te doen. Ik ben als een octopus op het podium. Dan speel ik eerst de drums in, dan de

bas en zo bouw ik de lagen van de nummers op. We genieten ervan om gewoon met twee muziek te maken, dat is al moeilijk genoeg (*lacht*).»

Uçar: «Voor mij voelt het niet als een beperking, eigenlijk. Als we iets maken, denken we niet na of het wel uit te voeren is. PJ vindt altijd wel een manier om het te brengen.»

Little Dragon

Jullie hebben een heel gedefinieerd geluid. Schuilt daar een bepaald denkkader of een bepaalde interesse achter?

Uçar: «Het komt voor een groot deel uit ons. Verder zijn er natuurlijk ook mensen die ons geïnspireerd hebben. Emiliana Torrini was een inspiratie voor

mijn manier van zingen en ook het geluid van Little Dragon en Massive Attack heeft onze sound beïnvloed. Ons geluid is sfeervol en donker, maar toch hoopgevend.»

De groep en het geluid zijn dus volledig organisch gegroeid.

Seaux: «Ja. Eigenlijk zijn we maar gewoon beginnen doen en uiteindelijk zijn we er hier over aan het praten. We hebben helemaal niets op voorhand bepaald. We zijn al een tijdje een koppel en dat zorgt ervoor dat we maar naar elkaar hoeven te kijken om te weten wat de ander bedoelt.»

Uçar: «We kunnen echt gewoon onszelf zijn. Ik kan schaamteloos boos zijn op hem, maar ander-

zijds, als we elkaar op podium aankijken, geeft dat meteen weer energie. Je weet wat de andere denkt.»

Hebben jullie een bepaald doel voor ogen?

Seaux: «Er is geen doel op zich, we worden er gewoon blij van muziek te kunnen maken en het samen te kunnen doen. Het zou raar zijn, mocht er ooit een doel bereikt worden, want dan moeten we weer iets anders vinden.»

Uçar: «We zien wel waar we komen. Ik hoop vooral dat we kunnen blijven creëren. Dat is het belangrijkste.»

Hydrogen Sea speelt op 23 mei in STUK, Leuven. Info en tickets op www.stuk.be

Andrew Snowball

“Ons geluid is sfeervol en donker maar toch hoopgevend”

“Ik wil gelijk zijn. Ik zal altijd anders zijn”

Met Wijven wil theatercollectief Ontroerend Goed een “feministisch manifest voor de eenentwintigste eeuw” brengen. De meningen over het succes zijn verdeeld: de recensent van De Morgen sprak over “feministisch geneuzel”. Wij gingen zelf oordelen in kunstencentrum STUK.

SAM RIJNDERS EN YENTL COOREMAN

Ontroerend Goed is niet alleen het theatercollectief met de mooiste naam van 't land, maar durft ook buiten de lijntjes te kleuren. *Wijven* opent in volledige duisternis, met oerkreten en gillets die de zaal vullen. Zes vrouwen met ballen zijn verantwoordelijk voor het klankspel, dat zich langzaam ontpopt tot een prachtig koorgezang. Een koraal dat in schril contrast staat met de harde porno op het grote doek achter onze voorangsters. *Mindfuck* gegarandeerd. Zeker wanneer de zes vrouwen verwoed als mannen beginnen te rukken aan hun genotsknotsen.

Met deze voorstelling wil *Ontroerend Goed* ons confronteren met ons vrouwbeeld. Oorspronkelijk zou de voorstelling alleen

maar bestaan uit de kretten en het gezang die nu de rode draad vormen. Vrouwen als hysterische en emotionele kalveren, weet u wel. Ons gehoor is de theatermakers alvast dankbaar dat zij gekozen hebben voor een toegankelijker concept, al blijft het geheel vrij statisch.

Een vrouw staat altijd op het toneel. Hoewel ook metromannen zich gewillig overgeven aan deze erfzonde, worden vrouwen nog steeds veel meer beoordeeld op hun uiterlijk. Of ze nu overdreven verleidelijke houdingen - compleet met *duckface* - aannemen of een waslijst aan cosmetica-artikelen voordragen, daar hameren deze actrices op.

Ersatzhumor

Je kan dat belerend of vervelend vinden, zoals onze collega in *De Morgen*. Zij stoor-

de zich vooral aan de opsomming van alledaags seksisme. Een studente die op de opendeurdag de wc mag tonen, terwijl haar mannelijke sidekick ingewikkelde vragen over opleidingen en leertrajecten krijgt. Een discussie over een verkrachting die besluit met: “Tja, als het gebeurt, dan kan je er best van genieten.” Wie dat geneuzel noemt, begrijpt de boodschap niet. Het is

“Hoe heet het overtollig vlees rond de vagina?” - “Vrouw”

niet één zo'n voorval dat stoort. Zelfs geen twee. Laat staan drie. Het is de dagelijkse maalstroom aan seksisme waar vrouwen tegen moeten vechten. Dat relativieren met

de lijdensweg van Afghaanse vrouwen doet niet ter zake.

Het meest ontvullend werkt de miniconferentie van seksistische humor. Met grollen als “Hoe heet het overtollig vlees rond de vagina?” - “Vrouw” heeft de comedian van dienst de lachers in het publiek op haar hand. Het soort vrouwenhumor waar een Philippe Geubels in grossiert. De grappen zijn echter zo flauw en grof dat je je geneert voor de schuddebuikende mensen op de rij voor je. Voor je eigen gegriinnik bij die ene mop. Waar humor stopt en seksisme begint.

Wijven besluit na een klein anderhalf uur met een monoloog die naar de keel grijpt. 's Nachts naar huis wandelen, constant achterom kijken, doen alsof je belt wanneer iemand nadert. Het is een al te bekend verhaal voor de helft van ons leespubliek. In combinatie met de verkrachting waarvan we eerder getuige waren, toont het hoe seksisme nog veel verder gaat dan de ersatzhumor van zelfverkleerde comedians. “Ik wil gelijk zijn. Ik zal altijd anders zijn,” klinkt het tot slot.

Cultuur

RECENSIE ZEAL RECORDS NIGHT

Twee parels van nieuwkomers voorgeschoteld

Bij Zeal Records denken zij die het kennen onmiddellijk aan onder meer Marble Sounds, Isbells of Tomàn, dus Zeal Records Night klonk veelbelovend – tot geen van deze op het programma bleek te staan. In plaats daarvan kregen we twee parels van nieuwkomers voorgeschoteld: Sweet Little Mojo en Mad About Mountains.

THOMAS VERJANS

Sweet Little Mojo is een initiatief van Gaetan Vandewoude, de zanger van Isbells, en brengt enkele nummers die blijkbaar al meer dan een decennium stof lagen te verzamelen samen. Vandewoude was er al mee bezig voordat hij met Isbells begon, maar ze verschijnen nu pas op plaat. Als volledige leek binnen dat gedeelte van de muziekwereld hadden we geen flauw idee wat te verwachten, weinig vertrouwd als we waren met zijn vroegere folkmuziek.

Het openingsnummer was aangenaam verrassend, volledig instrumentaal en tot onze grote verbazing met twee drumstellen gespeeld, waarvan één door Vandewoude zelf (dat bijgevolg achterwege werd gelaten als er gezongen werd). De combinatie met de krachtige gitaren en een hoge, constante noot van de synthesizer leverden een nummer op dat tegelijk krachtig en etherisch was.

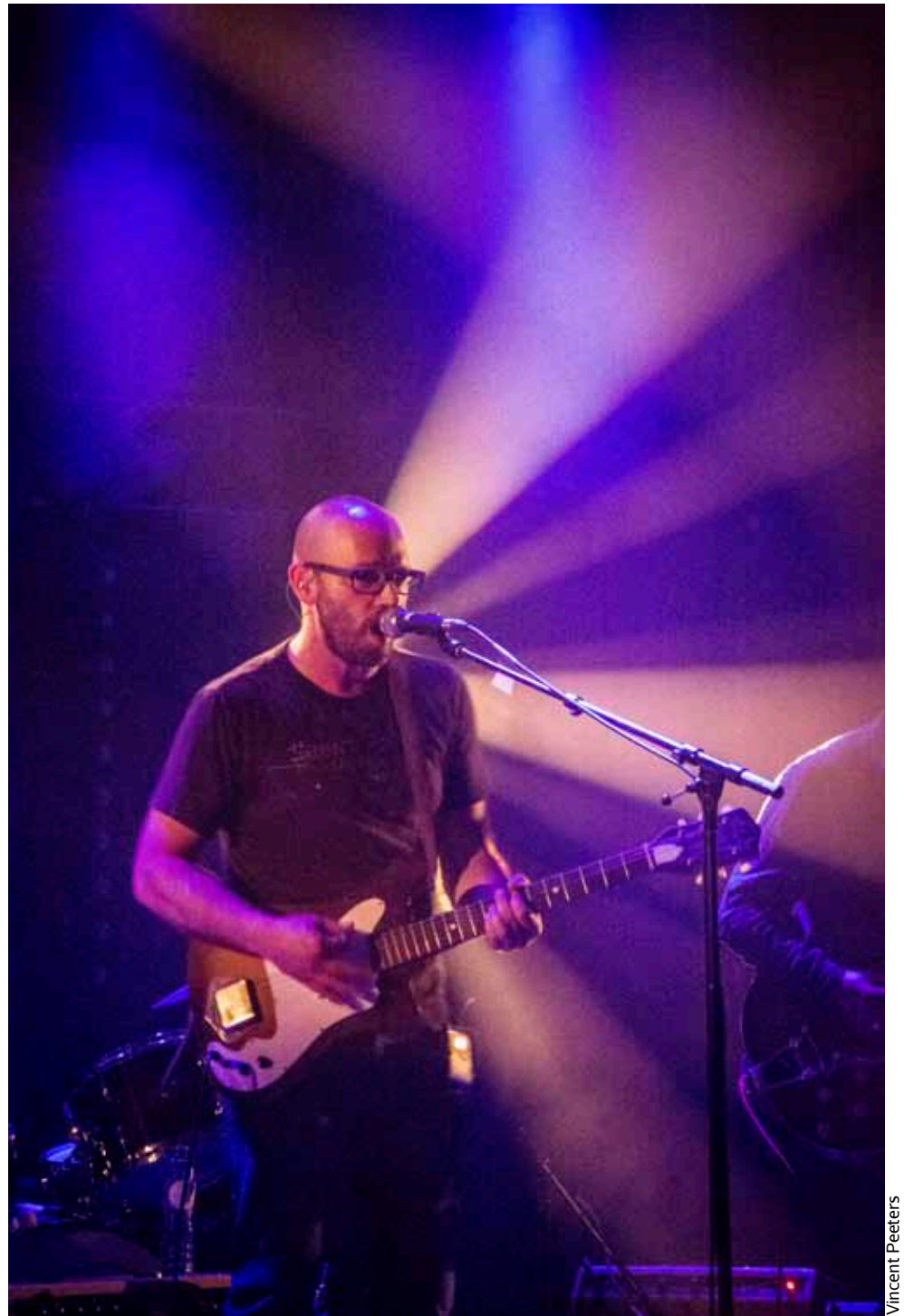
In de latere nummers, hoewel ze nog steeds erg instrumentaal bleven, werd ook gezongen, al was de zang soms weinig hoorbaar tegen de achtergrond van de gitaren. Maar aangezien het een van de eerste optredens van de band was, kan hen veel vergeven worden. Verder werd er nog van enkele interessante instrumenten gebruik gemaakt: tijdens het optreden kregen we sambaballen en een tamboerijn te horen, en tijdens het laatste nummer zowaar een

goede oude trompet. Een passend instrument om mee af te sluiten, met de kleine 'Charlotte from Australia' aan de drums; blijkbaar een gewoonte aan het einde van de show. Een mooi optreden vol melodieuze indie.

Americanatintje

Na Sweet Little Mojo kwam Mad About Mountains hun nieuwe plaat Harlaz presenteren. Ze maakten een indruk om nooit te vergeten. Hun muziek, grotendeels folkrock met een mondharmonica die er een stevig americanatintje aan gaf, varieerde van trage, melancholische muziek die je de Scandinavische bergen en meren insleurde, tot snellere, meer opzweepende nummers waarbij je je op hippe tropische stranden waande. Een schitterend voorbeeld van dat laatste is wat zonder twijfel het bekendste nummer van de plaat is, *Where the Man Waits*, en tevens hun eerste single. Dat opzweepende nummer neemt je mee naar de Amerikaanse highways zonder dat de harmonica er aan te pas moet komen en kan keer na keer opnieuw worden beluisterd zonder saai te worden.

Ook het titelnummer van de cd, genoemd naar het bos in Herk waar de zanger als kind speelde, twee nummers later, was heel mooi. Gobsmag omschreef de plaat als Neil Young meets The Band, My Morning Jacket en Band of Horses, wat er best mag wezen. Als er één plaat is die we dit jaar zullen kopen, is het deze wel.

Vincent Peeters

IFTF KLA OTHELLO

KLA start in eerste versnelling

Een veelbelovende hedendaagse interpretatie van Othello. Dat was het stuk dat KLA voor zijn eerste deelname aan het Interfacultair Theaterfestival (IFTf) had gekozen. Jammer genoeg werd die belofte niet altijd ingelost.

MÉLANIE CLAEYS

Onderhoudend was het zeker en geamuseerd hebben we ons ook, maar echt pakkend kon je het geheel niet noemen. Dat was absoluut niet te wijten aan de regie. Bram Vandaele herschreef de ons allerbekende klassieker *Othello* van Shakespeare en stak het in een modern jasje. Een lesbisch huwelijk en ge-

emancipeerde vrouwen, we kregen het allemaal te zien.

De setting en de scenografie waren zorgvuldig uitgedacht. Dat kwam vooral tot uiting toen een van de personages voor een dilemma kwam te staan. Het resulteerde in een scène met het typische gevecht tussen een engelenstem en een duivelsstem. Een cliché dat origineel werd uitwerkt met flinkerende lichten en acteurs die op de tafels stonden. Het decor was op zich niet erg speciaal, maar werd goed benut voor verschillende doeleinden.

Ook de structuur van het stuk was mooi uiteengezet met onderbrekingen van het eigenlijke verhaal door monologen die de personages meer

diepgang moesten bieden. Maar daar wringt nu net het schoentje, want waar het speelplezier bij alle acteurs overduidelijk aanwezig was, was het speeltalent dat niet. Daardoor misten de monologen vaak hun gewenste effect.

Beide sterfscènes werden treffend uitgebeeld

Het moet gezegd worden. Niet alle acteerprestaties stelden teleur. Integendeel. Het stuk werd grotendeels gedragen door de actrice Judith Coffé, die de rol van Anna zeer overtuigend en geloofwaardig vertolkte en die een verademing vormde tussen de mindere passa-

ges. Ook de beide sterfscènes op het einde van het verhaal werden treffend uitgebeeld. Alice Devriendt, die de rol van Eva innam, werd gewurgd door een groene zakdoek en stierf alsof haar leven er werkelijk van af hing.

De intermezzo's in het hele gebeuren werden verzorgd door een schaduwact met dansers. Het idee was leuk en het had zeker een meerwaarde kunnen bieden. Het aller-eerste wat het publiek te zien kreeg, was zo'n schaduwspel, waarin de laatste scène van het komende stuk werd uitgebeeld. In de choreografie was echter geen rekening gehouden met het schimmeneffect, waardoor de silhouetten van de dansers niet tot hun recht kwamen en de beoogde uitwerking verdween als sneeuw voor de zon.

Deze eerste voorstelling van KLA was misschien geen schot in de roos, maar het was er zeker ook geen kilometers naast.

Cultuur

RECENSIE YOU RASKAL YOU

Bissen zoals het hoort in Depot Café

De Leuvense muziektempel het Depot geeft graag kans aan jong muzikaal talent. Met de Depot caféconcerten wordt een cafégevoel gecreëerd in het Depot. Wij gingen kijken naar de jonge Antwerpse band You Raskal You. Hun tweede plaat verscheen dit jaar.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

De foyer was meer dan ruim genoeg voor het selecte publiek dat was komen opdagen. Het cafégevoel was wel aanwezig: wat we te zien kregen, waren vijf jonge muzikanten op een iets te klein podium. Uiteraard draaide het allemaal om de muziek. Het geluid van You Raskal You valt moeilijk samen te vatten. De band brengt een mix van folk met lo-fi-invloeden.

Het optreden begon vrij stevig met *The Plow*, een nummer van hun laatste plaat *It takes a whole lot of fools to build a pyramid*,

Een band om in de gaten te houden

but love just takes two. Deze stevige blues-rocker deed ons even twijfelen. Zijn dit de "atmosferische gitaren" die Het Depot ons beloofd had? Gelukkig verdween de twijfel snel. You Raskal You bracht zowel recent werk uit de laatste plaat als werk uit het debuutalbum *Reverb Kisses*.

Akoestische en elektrische gitaar wisselden vaak van hoofdrol. De zachte warme sound, gestoeld op akoestische gitaren en zuinige drums kreeg soms een rauwer randje van de eclecticische gitaar mee. Storen deed dat niet. Het geheel werd goed samengehouden. Dat alles diende vooral om de vocalen volledig tot hun recht te laten komen. You Raskal

You heeft namelijk twee fantastische zangers in zijn gelederen. Gitarist en zanger Rienk Michielsen en toetsenist/gitarist/zanger Guy Brees. Hun unieke stemmenwerk, soms aangevuld met die van drummer Raf Vos-

selmans, gaven de songs een breekbaarheid mee. Het tempo werd een uur lang goed volgehouden, mede door de zuinige bindteksten.

Bisronde

Het hoogtepunt van het optreden kwam er echter in de bisronde. Guy Brees ontpopte zich tot een volleerd singer-songwriter en bracht een sobere versie van *Bucket and the Rag*. Brees deed met zijn gitaar en zijn fantastische stem het publiek muistil worden.

Tijdens het tweede bisnummer *Reverb Kisses* bewees de band ook over een gezonde dosis improvisatievermogen te beschikken. Brees speelde opnieuw de hoofdrol

want deze keer vergat hij de gitaarmelodie. Dat genante moment kreeg een positieve draai toen hij besloot om op aanraden van de bandleden de melodie gewoon te fluiten. Een geniale zet want tot lang na het einde bleef deze song tussen de oren hangen.

Kortom, we zagen een volwassen band met een geheel eigen sound. Hard en zacht wisselden elkaar met gemak af terwijl het tempo nooit verloren ging. De band toonde haar klasse doorheen het optreden maar wist vooral in de bisronde te verrassen, zeker door de gedurfde improvisatie op het einde. You Raskal You is een band om in de gaten te houden.

Andrew Snowball

Boogie Boy en Big Bill op 29e Libertadfeesten

Op zondag 4 mei werd de aftrap gegeven van de Libertadfeesten in het gelijknamige café. Met een zeer gevarieerde affiche en enkele grote namen hoopt de organisatie ook dit jaar op een groot publiek.

FRANK PIETERMAAT

In 1986 werden de Libertadfeesten voor de eerste keer georganiseerd. Dat was naar aanleiding van de vijfde verjaardag van het café op de hoek van de Muntstraat en de 's Meiersstraat. Het concept is eenvoudig: optredens binnen en schermen buiten op het terras.

Het startschot is een aperitief tijdens een *Soirée française*. Tijdens de rest van de maand mogen de bezoekers zich aan heel wat ronkende namen verwachten op het podium, waaronder Paul "Boogie Boy" Ambach en de Leuvense, levende legende Big Bill.

Rikky Evers, de uitbater van de Libertad, is zeer tevreden met de affiche. "Het is een groot plezier om Big Bill erbij te hebben," vertelt Evers. "Die komt al zolang als de Libertadfeesten bestaan. Ik ben ook zeer blij dat Boogie Boy komt. En voor Guy Swinnen is het alweer een tijdje geleden dat hij er nog bij was."

Veteranennacht

Op zaterdag 10 mei komt *The Color Blue*. "Die zijn hier zeer onbekend, maar Patrick Deltenre is in Wallonië wat Eric Melaerts hier is," aldus Evers. Ook de Leuvense jeugd is vertegenwoordigd op de affiche met

Stoomboot en Stella Nova op donderdag 22 mei.

Evers is dan ook heel tevreden met de affiche: "Een keuze maken voor het beste wat er op staat, is niet correct. Het is een affiche waar ik heel blij mee ben en die een heel hoog niveau haalt."

"Het is en blijft een caféfestival"

RIKKY EVERS, UITBATER LIBERTAD

De sfeer en akoestiek zorgen ervoor dat artiesten snel terugkeren naar de Libertadfeesten, meent Evers. "Maar het is ook kleinschalig

en dat appreciëren muzikanten wel. Dat geeft hen de kans om terug te keren naar hun roots."

Naast de optredens is er ook een Veteranennacht - vorig jaar werd het café daarvoor in een stal omgedoopt - en Wijn- en Champagnefeesten om de Libertadfeesten af te sluiten op donderdag 29 mei.

De Libertadfeesten staan elk jaar garant voor heel wat toeschouwers. Toch denkt Evers dat iedereen ten volle zal kunnen genieten: "Dat is ook de reden waarom er buiten schermen worden gehangen. Zo kun je buiten ook mee kijken wanneer het binnen te druk is. We proberen altijd te zorgen dat mensen het gevoel en de sfeer kunnen meekrijgen."

"Het is en blijft natuurlijk een caféfestival," zegt Evers. "Het is geen popfestival en dat hoeft ook niet."

Voor meer info en kalender: www.libertad.be

		<h2>Menu v/d week</h2> <p>05-09/05/2014</p> <p>http://www.alma.be</p>	
A1 = alleen Alma 1		A3 = alleen Alma 3	
A2 = alleen Alma 2		 = vegetarisch	
maandag			
Kalkoenpavé met portosaus, wortelen en kampernoelies		€ 5.30	
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes		€ 4.10	
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 5.30	
Vleesballetjes in tomatensaus en slaatje		€ 3.10	
dinsdag			
Hertoginnenkrokant met boontjes		€ 3.10	
Rumsteak met bearnaisesaus en oventomaat		€ 5.80	
Spaghetti bolognaise groot		€ 4.10	
Tofuballetjes met wokgroenten en tomatenkoriandersaus		€ 5.30	
woensdag			
4-kazentortellini met spinazie, tomaat en maïs		€ 5.30	
Boerenworst met erwten en wortelen		€ 3.10	
Verse visfilet met blanke botersaus en romanescogroenten		€ 5.80	
Koninginnenhapje (A1+A2)		€ 4.10	
donderdag			
Big Alma hamburger met slaatje		€ 4.10	
Groentenburger met tomatenpaprikamengeling		€ 5.30	
Kip met bruine van Corsendonck en broccolimix		€ 5.30	
Spaghetti bolognaise groot (A1+A3)		€ 4.10	
Spaghetti bolognaise klein (A1+A2)		€ 3.10	
vrijdag			
Provençaals stoofpotje		€ 3.10	
Blinde vink met groentenbouquetiere (A1+A3)		€ 5.30	
Koninginnenhapje (A1+A2)		€ 4.10	
Ovenschotel met quornblokjes, prei, kaasen aardappeltjes A1		€ 5.80	

**VANAF 21 APRIL
ELKE DONDERDAGAVOND
ALMA 1**

BIBO

**MET GRATIS
PINTJE OF
FRISDRANK**

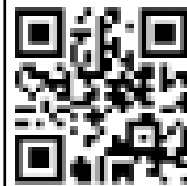
**2 STUKKEN VLEES
MET SALADBAR EN FRIETJES**

5,80 EURO STUDENTENPRIJS

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

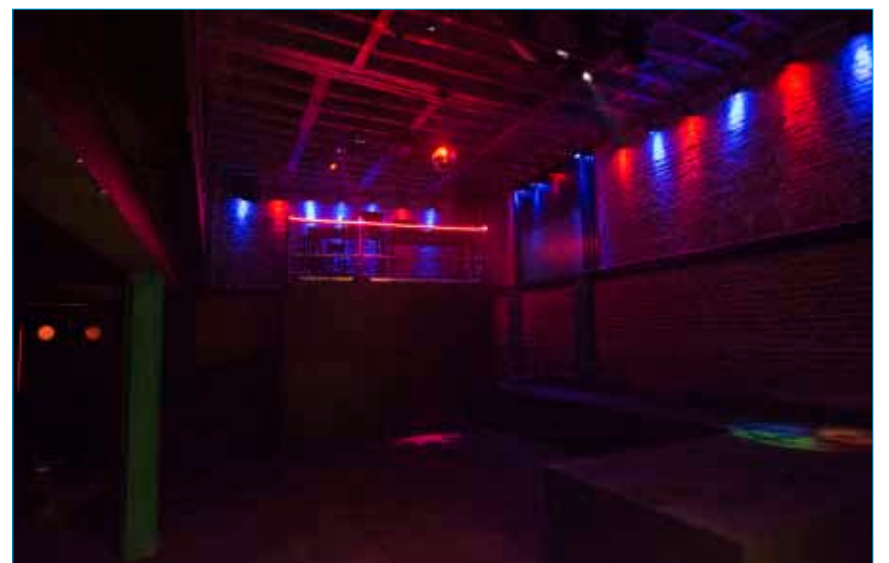

SPIT

Tijzenmolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

ÉÉN VAN DEZE VIJF STUDENTEN ZAL GEEN BAAN VINDEN.
(De andere vier studeren niet aan de faculteit Letteren)

Lipton Big Splash Ethiopië flopt

Ook VTK pakt uit met ongeziene kiesweek

PR-nachtmerrie: Rector Torfs leunt per ongeluk op vrouwelijke Filipino dwerg

Diversiteitscampagne krijgt klappen

Koning Juan Carlos van Spanje legt bloemenkrans neer aan danscafé Seven Oaks

"Diep bedroefd over litteken dat hier geslagen werd, maar hoop op herstel en verzoening tussen onze naties."

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 23
Maandag 5 mei 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "Merel" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "papegaaiduiker" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Eva "Schallbroeck, Quinten"
Evens, Korneel "Pinguin" De Schamp, Ernest "De Clerck, Karolien "Ijsvogel" Wilmots

Schrijvers:
Thomas "Feniks" Cliquet, Karel "Fuut" Peeters, Thijs "Zeearend" Keersmaekers, Litsa "Kip" Hellings, Sam "Dodo" Rijnders, Niko "Charizard" Wuyts, Nils "Poelifinario" De Neubourg, Margot De Boeck, Mélanie "Flamingo" Claeys, Thomas

Verjans, Yentl "Speelvogel" Cooreman, Paul-Emmanuel "Norwegian blue parrot" Demeyere, Sien "Pimpelmees" Vanlommel, Simon "Valparkiet" Thys

Fotografen:
Christine Laureys, Andrew Snowball, Simon "Pino" Leclercq, Vincent Peeters, Caroline "Torenvalk" Van Rhee

Tekenaars:
Simon "Aasgier" Englebert, Michiel "Oehoe" Van Boxel, Jeroen "Harpij" Baert

Dtp:
Frank Pietermaat, Jens Cardinaels

Eindredactie:
Frank Pietermaat, Jens Cardinaels, Quinten Evens

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekeningnummer:

001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, favoriete vogel) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Bart Cannnaerts

“Ik sliep als student standaard 12 uur per nacht”

Luidkeels gelach komt uit de foyer van de Minnepoort van 30CC. Lachen, gieren, brullen. Bart Cannnaerts bezocht Leuven met zijn laatste show "Wanneer gaan we nog eens bowlen?". We ontmoeten de sympathieke man voor aanvang van de show om over Italiaanse pornoacteurs, dolfijnen en "Barry" himself te praten.

SIMON THYS EN SIEN VANLOMMEL
(FOTO'S: SIMON LECLERCQ)

U bent een duizendpoot in het Vlaams mediaveld. Nog iets dat u wil doen in uw leven?

Bart Cannnaerts: «Veel dingen die ik heb gedaan zijn ook zowat plots en zomaar gebeurd. Ik vind dat tof. Toen ik acht jaar geleden met comedy begon, vond ik dat ik dat eens gedaan moest hebben. Plots moeten de mensen lachen met wat je doet en dat is plezierig. Je schrijft je dan in voor Humo's Comedy Cup en je wint ineens. Ik heb dus ook geen plannen van wat ik wil doen of bereiken. Als je zo'n doel stelt en je bereikt dat dan niet, dan is dat zonde.

«Ik zou wel graag ooit eens radio maken op één of andere manier. Daar hebben ze plots een idee en na het volgende liedje wordt dat verwezenlijkt. Terwijl dat op televisie een jaar duurt voor het op het scherm verschijnt en het tijd en geld kost... Dus als er dan een droom is: radio maken. Dat is een primeur hoor, dat heb ik nog nooit luidop durven zeggen! (lacht)»

Pornoacteurs

Was opkomen in de comedy-wereld moeilijk?

Cannaerts: «In het begin speel je maar een kwartier. Dus stel dat je echt faalt, duurt het niet lang. Het Comedy Casino Festival van 2009 was mijn ergste optreden ooit. Het waren 20 minuten dat het echt niet aansloeg. (zucht) Dat was wel even hard. Er waren ver-

schillende zalen en ik kwam op terwijl Alex Agnew begon te spelen. 90 procent van de zaal ging weg om Alex Agnew te zien, wat ik helemaal begrijp natuurlijk. Toen ik begon te spelen was er gigantisch veel lawaai in de zaal. Bovendien zei ik dan van die theatrale dingen waarvan de mensen dachten: "Wat zit die gast daar allemaal te roepen?" Er stonden toen nog maar een honderdtal mensen in de zaal en dan riep er nog eens iemand: "Slecht!" Normaal moet je als comedian daarop inspelen maar ik zei gewoon: "Ja he, 't is een beetje slecht, ik weet het." Dat was droevig naar huis rijden.»

In een ver verleden was u een lid van de quizploeg Lustige Ludo's met als specialiteit Italiaanse pornoacteurs. Wilde plannen?

Cannaerts: «(lacht) Ik kende gewoon één Italiaanse pornoacteur, Rocco Siffredi. Daar is ooit eens een vraag over geweest en de andere Ludo's vonden dat enorm grappig. Rocco Siffredi is een grote meneer, 10 jaar geleden toch. Nu weet ik niet of hij nog zo actief is.»

Uw totem bij uw vroegere scouts is dolfijn. De dolfijn is gezellig, dertel, vrolijk en heel beweeglijk.

Cannaerts: «(Luidkeels gelach) Beweeglijk is helemaal niet waar. Ik ben allerminst lenig. Dat vrolijk zijn klopt wel. De totem van mijn broer, die in dezelfde scouts heeft

gezet, is een tuimelaar, ook een soort dolfijn. *It runs in the family*. En super intelligent ook, staat dat er niet bij?»

Doodsbedreigingen

Over intelligentie gesproken: hoe was u als student?

Cannaerts: «Ik was op alle vlakken heel lui. Ik heb van niets spijt in mijn leven, maar ik vind soms wel dat ik te weinig uit het student zijn heb gehaald. Ik ging nooit naar de les, ik studeerde niet en ik zat ook gewoon thuis. Ik sliep heel veel. En ik kon dat gewoon goed. Ik sliep als student standaard 12 uur per nacht. Thuis zat ik wat rond te hangen, een computerspel te spelen of tv te kijken. Soms ging ik iets drinken of naar een fuif, maar ik heb nooit zot gedaan. Ik heb mijn tijd verslapen als student. Ik ben dus niet echt een goed voorbeeld. Ik heb wel mijn diploma gehaald, dus het is niet zinloos geweest. Maar ik had toch beter gewoon iets gedaan. Maar als dat alle-

maal nodig was om zo gelukkig te worden als ik nu ben, dan is dat prima.»

U heeft twee jaar geleden een filmpje gemaakt voor 11.11.11, waar toen heel veel reactie op is gekomen, tot doodsbedreigingen toe. Zou je zo iets opnieuw doen?

Cannaerts: «De dag na de publicatie van dat filmpje was absoluut geen leuke dag. Maar dat is allemaal zo snel gaan liggen en mensen hadden ook snel door hoe het zat. Ik heb op alle mensen die doodsbedreigingen stuurden persoonlijk geantwoord. Zo stuurde een man me: "Klootzak, als ik u tegenkom steek ik u neer." Ik antwoordde daar dan met een uitgebreide mail op terug waarin ik het idee van het filmpje uitleg en dat ik dus helemaal niet bedoeld had om iemand te kwetsen. Toen kreeg ik opnieuw een antwoord van die gast: "Ah, als je het zo uitlegt, dan is het in orde." Met een smiley erachter! Zo iets nuanceert die doodsbedreigingen wel. Ik zou het zeker nog eens doen, maar ik zou het wel korter maken en beter kaderen. Zodat iedereen tot het einde kijkt en dus ook weet dat het niet echt is. Want het is wel jammer dat de boodschap er door de hele heisa niet goed is doorgekomen.»

U bent ook priester.

Cannaerts:«Ja dat klopt. Ik ben priester in het Dudaïsme.»

Wat houdt dat eigenlijk in?

Cannaerts: «Tja, niks hé (lacht). Je kunt je gewoon op een website aanmelden en dan ben je priester. Wat het officieel inhoudt, is dat ik in bepaalde staten in Amerika wel officieel huwelijken kan voltrekken. Het is een zotte religie, maar de basis ervan is best zinvol. Het is gebaseerd op The Dude, het hoofdpersonage in de film *The Big Lebowski*, gespeeld door Jeff Bridges. De religie is gebaseerd op hoe hij in het leven staat. Als je de bijbel van het Dudaïsme leest, dan moet je heel erg lachen want het is grappig hoe vanuit de film naar het echte leven verwezen wordt. Heel ludiek maar ergens ook wel waar. Het symbool lijkt trouwens op dat van het boeddhisme: Yin en Yang maar dan met de drie gaten van een bowlingbal. Eigenlijk predikt de show ook wel een beetje het Dudaïsme, wat neerkomt op: we nemen het leven zoals het komt, *and we take it easy*. Het is niet dat ik zo altijd in het leven sta hé. Soms zou ik beter wat meer dingen loslaten. Dus in de show vertel ik dat aan de mensen, maar ook wel een beetje aan mezelf (lacht).»

